പ്രസന്നകേരളം

കുട്ടികളുടെ കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യം

അക്കമ്മ ചെറിയാൻ

ജീവിതത്തിന്റെ വികാസം അഥവാ സംസ്കാരമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് വ്യക്തിപരമായിരിക്കാനേ പാടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് ഡോ. മോണ്ടിസ്സോറിയുടെ ഭാവനയിൽ കാര്യക്ഷമമായ വിദ്യാഭ്യാസം വ്യക്തിപരമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. സാധാരണ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ പല കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുന്നുണ്ടു്. പല വസ്തുക്കൾ അവരുടെ പാഠ്യവിഷയമാകുന്നു. എന്നാൽ മോണ്ടിസ്സോറിയുടെ വിദ്യാലയത്തിലെ ശിശുക്കൾ പഠിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ അവരുടെ മാനസിക മാംസത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും അംശമായിത്തീരുന്നു. ആഹാര സാധനങ്ങൾ ഏതു വിധത്തിൽ ശരീരത്തിൽ വിലയിക്കുന്നുവോ അതേ പ്രകാരം കുട്ടികൾ പഠിക്കുകയും കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങൾ അവരുടെ മാനസിക ശരീരത്തിൽ വിലയിക്കുന്നു. ഒരു ശിശുവിന്റെ മാനസിക വളർച്ചയ്ക്കു—വികാസത്തിനു്—പര്യാപ്തമായ ഉപാധി വിദ്യാലയത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്ന അനുഭവ പരിചയങ്ങളാണ്. പ്രയോഗജ്ഞാനമാണ് കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു് ഏററവും സഹായിക്കുന്നതു്. ആ വിധത്തിലുള്ള അഭ്യസനരീതി കൊണ്ടു് കുട്ടികളുടെ ധാരണയ്ക്കു വിഷയമാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിട്ടുപോകാതെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അതു അവർക്കു ഒരു ഭാരമായിരിക്കുകയുമില്ല. വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും അതു മനസ്സിലുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. മാനസികമായോ കായികമായോ ഉള്ള അഭ്യസനം എപ്പോഴും വ്യക്തിപരമായിരിക്കണം, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വളർച്ച എന്നുള്ളതു് വ്യക്തിപരമാണല്ലോ. വ്യക്തിപരമായ അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെ ശരിയായ ഒരാശയം അദ്ധ്യാപകനു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താവശ്യമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരു ശിശുവിനെ പഠിപ്പിക്കാനാരംഭിക്കുന്ന വിധത്തെ പററി അദ്ധ്യാപകനോ അദ്ധ്യാപികയോ ശരിയായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഒരു കുട്ടിയെ തനിച്ചു് അഭ്യസിപ്പിക്കാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ, അതായതു് വ്യക്തിപരമായ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യം ആ കുട്ടിക്കു് അനുവദിച്ചു കൊടുക്കണം. എന്തും ഏതും ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കുക. കുട്ടികൾ പ്രകൃത്യാ പ്രസരിപ്പുള്ളവരായി കാണപ്പെടും. അതും ഇതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കും. ഒരിക്കലും അടങ്ങിയിരിക്കാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളെ അദ്ധ്യാപകന്റെ കർക്കശമായ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഇട്ടടച്ചു് കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യശൂന്യരാക്കി വല്ലതും ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കുട്ടികളുടെ മാനസികമോ ശാരീരികമോ ആയ വളർച്ചക്കു് അശേഷം പര്യാപ്തമല്ല. കുട്ടിയുടെ വ്യക്തിപരമായ വളർച്ചക്കു് പരിപൂർണ്ണ പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കു നൽകണമെന്നുള്ളതാണ് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ഒരദ്ധ്യാപകൻ ധരിക്കേണ്ട കാര്യം. കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നു പറയുമ്പോൾ നമ്മൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നാണ് സാധാരണ ധരിക്കാറുള്ളതു്. അതൊരർത്ഥത്തിൽ ശരിതന്നെ. പക്ഷെ ഒരു വശം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. സാധാരണ മനുഷ്യർക്കു് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാവുന്ന എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അവർക്കു നൽകിയെന്നിരുന്നാൽ അനുഭവത്തിലവർ സാധാരണന്മാരല്ലെന്നു നമുക്കു ബോദ്ധ്യമാകും. അവരുടെ ജീവിതവൃത്തികളോരോന്നും അവരെ ഭരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഓരോ പ്രവർത്തനവും കുട്ടികളുടെ ജീവിതസംവിധാനത്തിനു് പ്രേരണ നൽകുകയായിരിക്കും. കുട്ടികൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അഥവാ പ്രതികരണങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ അവരറിയാതെ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ അറിവോടുകൂടെയല്ല സംഭവിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ അതു സ്വഭാവ വൈവിദ്ധ്യങ്ങൾക്കു് വഴി തെളിക്കുന്നതായിത്തീരുന്നു. ചിലപ്പോൾ രോഗം ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. ചിലകുട്ടികൾക്കുണ്ടാകാറുള്ള പനി' രാത്രിയിൽ ഉറക്കത്തിൽ എഴുന്നേററു നടക്കുക. സംസാരിക്കുക, ഇവയെല്ലാം മനഃശാസ്ത്രപരമായി അപഗ്രഥിച്ചു നോക്കിയാൽ മൂലകാരണം അവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

സാധാരണ കഴിവുകളുള്ള കുട്ടികൾക്കു് കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യമനുവദിച്ചുകൊടുത്താൽ കാലാന്തരത്തിൽ അവർ കർമ്മകുശലരായിത്തീരുന്നതിൽ ഒട്ടും ആശ്ചര്യപ്പെടാനില്ല. കുട്ടികളെ വിവിധങ്ങളായ പ്രവർത്തനോദ്ദേശപന്ഥാവിൽ നയിക്കുകയും അങ്ങനെയാണു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നു അവർ പഠിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ അവർക്കു പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഇതിൽ നിന്നു ഒരു കാര്യം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. മോണ്ടിസ്സോറിവിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അദ്ധ്യാപിക കുട്ടികൾക്കു യാതൊരുനിർദ്ദേശവും കൊടുക്കാതെ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുകയും കുട്ടികൾ അവർക്കു ബോധിച്ചതു ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവച്ചു അനങ്ങാതിരിക്കുകയും ഈശ്വരന്റെ വെളിപ്പാടായ സൗന്ദര്യവും നന്മയും കുട്ടികളിൽ നിന്നു് അവരുടെ പ്രവൃത്തങ്ങളിലൂടെ സ്വയം പ്രകടമാകട്ടെ എന്നു കരുതി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതല്ല ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ധാർമ്മികമായ വളർച്ചക്കും ബുദ്ധിപരമായ വികാസത്തിനും കുട്ടികളെ നാം സഹായിക്കേണ്ടതാണ്

എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും സ്വതസിദ്ധമായി അനേകം വാസനാവിശേഷങ്ങൾ അഥവാ പ്രേരണാശക്തികളുണ്ടായിരിക്കും. ഇവ കുട്ടികളിൽ സ്വയം പ്രകടമാകുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ വാസനാവൈചിത്ര്യങ്ങളെ ശരിയായി നയിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കു് അതു സാരതരമായ കേടുചെയ്തുവെന്നുവരാം. അതിനാൽ അദ്ധ്യാപകർ കുട്ടികൾക്കു കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ സ്വാഭാവികപ്രേരണകളെ സൽപന്ഥാസഞ്ചാരം ചെയ്യിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം കരുതൽ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

സ്വാർത്ഥത സ്വയംകരുതൽ സ്വയംരക്ഷണം ഇവയെല്ലാം പ്രാകൃതിക പ്രേരണകൾക്കുദാഹരണങ്ങളാണ്. ചില കുട്ടികൾ പിടിച്ചുപറിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തോടുകൂടി കാണപ്പെട്ടു എന്നുവരാം. ഈ വക സ്വഭാവപ്രേരണകൾ മനുഷ്യന്റെ മൃഗീയമായ വശമാണ്. മൃഗീയതത്വത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യതത്വത്തിലേക്കു പ്രസ്തുത പ്രേരണകളെ വഴിതിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് അദ്ധ്യാപകരുടെ കർത്തവ്യം. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ സാദ്ധ്യതയും അതുതന്നെ. മൃഗീയമായ പ്രകൃതിക പ്രേരണകളെ ഉദ്ധരിച്ചു് ശരിയായ മനുഷ്യതത്വത്തിലെത്തിക്കുന്നതാണ് സംസ്ക്കാരം എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ സ്വാഭാവിക പ്രേരണകളെ വഴിതിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പലപ്പോഴും അദ്ധ്യാപകർ അസമർത്ഥരായിട്ടാണ് കാണപ്പെടാറുള്ളതു്. മനഃശാസ്ത്രപരമായ ഈ തത്വത്തിന്റെ പരമപ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാതെ കുട്ടികളുടെ പ്രാകൃതിക പ്രേരണാവിശേഷങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തി അവയെ ശക്തിവിഹീനങ്ങളാക്കി—നിർജ്ജീവങ്ങളാക്കി—വയ്ക്കുവാൻ അദ്ധ്യാപകർ ശ്രമിക്കും. അതു തെററാണ്. തിളച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കലത്തിന്റെ വായ് മൂടിക്കെട്ടുകയോ അടപ്പുകൊണ്ടു മൂടി ഭദ്രമായി വയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ കുറച്ചു കഴിയു

വിഷയവിവരം

1 കുട്ടികളുടെ കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യം
-അക്കമ്മ ചെറിയാൻ.
2 ബാബാഗുരുമുഖസിങ്ങ ജീവചരിത്രം
-തിരുവാർപ്പ ബാലൻ.
3 പിതാവിന്റെ സ്വത്തു്
വെട്ടൂർ എസ്സ്. രാമൻനായർ.
4 തൊഴിലാളി ലോകം
5 സാഹിത്യത്തിലെപുതുമ
-പി. എ. പരമേശ്വരൻ നായർ.
6 ടാഗോറിന്റെ നോവൽ —സിനിമ—
എസ്സ്. ജി. എൻ.
7 ശോകാത്മകമായഗാനം
പി. എ. മുഹമ്മദുകോയ.
8 ഐവാൻ നിക്കുലിൻ
(നോവൽ പംക്തി)

പ്രസന്നകേരളം.
പുസ്തകം 18 ലക്കം 6
9—6—46.
വില 2 അണ.

മറച്ചാൽ മായാത്ത ചില ചിത്രങ്ങൾ, മറക്കാനാവാത്ത ചില ചരിത്രങ്ങൾ; ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരചരിത്രത്തിൽ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും! അടിയുറച്ച വൈദേശിക മേധാവിത്വത്തിന്റെ സ്വേച്ഛാപ്രഭുത്വം ഭാരതത്തെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചുവരുന്നു. ഈ അധീശശക്തിയുടെ ഇടപെടലുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും ഭാരതത്തിൽ മതകലഹവും; വർഗ്ഗീയഭിന്നതയും, 'സ്ഥാന'വഴക്കുകളും നിലനിൽക്കുന്നതു്! യുവഭാരതത്തിന്റെ സിരകളിൽ ഇതിനെപ്പററിയുള്ള ബോധം ജനിച്ചു. ഈ മേധാവിത്വവും, അവരുടെ തോന്ന്യാസങ്ങളും ഇല്ലായ്മ ചെയ്‌വാൻ പലരും രക്തസാക്ഷികളായി. അനാഗതശ്മശ്രുക്കളായ പല യുവാക്കന്മാരും കഴുകേറി ധീരന്മാരായ പല സേനാനികളുടെയും ചുടുചോര ചിന്തി രക്തപ്പുഴകൾ തന്നെയൊഴുകി. ആർഷസംസ്കാരത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി നിണമൊഴുക്കിയെങ്കിലും ഇന്നും അതു് ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്തീട്ടില്ല. വഴിതിരിഞ്ഞാണ് അതു് ഒഴുകിയതു്. അങ്കംവെട്ടാൻ അടർക്കളം പൂകിയ വീരാംഗനമാരും പലരുണ്ടായിരുന്നു. പത്മിനി, പത്മ, ലക്ഷ്മീഭായി സാവിത്രീദേവി, ലക്ഷ്മിസ്വാമിനാഥൻ- എന്നിടമില്ലിന്നവരെ ഒരു ഉപശാന്തി. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത യുവാക്കന്മാരും പല ധീരമഹിളകളും പാട്ട

മ്പോൾ അടപ്പുതട്ടുകയൊ കലം പൊട്ടിത്തകരുകയൊ ചെയ്തുവെന്നുവരാം. ഇതുപോലെ കുട്ടികളിലുള്ള സ്വാഭാവിക പ്രേരണകളെ—മൃഗീയസ്വഭാവങ്ങളെ—അടിച്ചമർത്താൻ ഒരിക്കലും അദ്ധ്യാപകർ ശ്രമിക്കരുതു്. അവർക്കു കർമ്മസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം അവരുടെ താണ തരത്തിലുള്ള സ്വഭാവപ്രേരണകളുടെ ഉന്നതമായ വശത്തിലേക്കു അവരെ നയിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് അദ്ധ്യാപകർ അവശ്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതു്. ഇതു പലപ്പോഴും ശ്രമകരമായിത്തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ കുട്ടികളെ ഭയപ്പെടുത്തിയൊ മറേറതെങ്കിലും വിധത്തിലുമൊ അവരിലുള്ള സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ ശിക്ഷണം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചാൽ കുട്ടികളുടെ സുഗമമായ വളർച്ചക്കു ഹാനി സംഭവിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല കർമ്മകുശലരായി തീരേണ്ട കുട്ടികൾ ബുദ്ധിശൂന്യരായി, സൃഷ്ടിപരമായ യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങളും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവരായിത്തീർന്നുവെന്നുംവരാം. അതിനാൽ അദ്ധ്യാപകർ കുട്ടികളിൽ സ്വതസിദ്ധമായി കുടികൊണ്ടിട്ടുള്ള പ്രാകൃതികപ്രേരണകളെ ശിക്ഷണം ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നുള്ള ശാസ്ത്രീയതത്വജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വിഷയത്തെപ്പററി പിന്നാലെ കൂടുതൽ വിവരിച്ചുകൊള്ളാം.

തിരുവാർപ്പു ബാലൻ

ബാബാഗുരുമുഖസിംഗ്

[ജീവചരിത്രം]

പെട്ടെങ്കിലും ഫലം നാസ്തി. ഭജനംമൂത്തു് ഊരാഴ്മ.

ആ ചരിത്രങ്ങൾ; മാച്ചാൽമായാത്ത ചിത്രങ്ങൾ, ചിററഗോങ്ങ് പട്ടാളക്യാമ്പ് ആക്രമണം, 1930-ലെ പെഷവാർപത്താൻ സത്യാഗ്രഹം, ജാലിയൻ വാലാബാഗ് വെടിവയ്പ്,1942-ലെ ആഗസ്റ്റുകലാപം. അഷ്ടി-ചിമൂർ കേസ്, കലശേഖരപുരം ഉപ്പുസത്യാഗ്രഹം, കീഴരിയൂർബോംബുകേസ് സുവിഖ്യാതമായ ഈ ചരിത്രചിത്രങ്ങൾ ഭാരതത്തിനു മറക്കാനാവില്ല.

1932-ൽ കൽക്കട്ടാസ്റേററ്റ്സ്മാൻ പത്രാധിപർ വാട്ട്സൻ സായ്പിനെ ഗൂഢമായി വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ച സുനിൽ ചാററർജി; സൈമൻകമ്മീഷന്റെ പ്രത്യാഘാതം തുടർന്നു ലാലലജ്പത്റായിയെ മർദ്ദിച്ച പോലീസ് ഹൈക്കമാൻഡറെ കൊന്നതുമൂലം 1929 ഏപ്രിലിൽ അറസ്ററു ചെയ്തു്, തുടർന്നു ലാഹോർഗൂഢാലോചനക്കേസിൽ പ്രതി എന്ന ആരോപണവും ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു് 1931 ഏപ്രിലിൽ ഭാരതമഹാജനസഭ കറാച്ചിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ തൂക്കുമരത്തിലേറിയ ധീരഭഗത്സിങ്ങ്, തൂക്കുമരത്തിലേറുന്നതോ, ജയിലിൽ കിടക്കുന്നതോ അല്ല ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കാവശ്യമെന്നു കരുതി, ഗൂഢവാസം നടത്തി പല ഗൂഢാലോചനക്കേസുകളിലും പ്രതിയെന്നു മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടു. 3വർഷക്കാലത്തോളം അധികാരികളുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിട്ടു ജീവിച്ചെങ്കിലും, അവസാനം ഗൂർക്കാഭടന്മാരുടെ നിഗ്രഹപ്രവർത്തനങ്ങളാൽ 1933 ഫെബ്രുവരിയിൽ അറസ്ററു ചെയ്യപ്പെട്ടു, 1934 ജനുവരി 14-ാം തീയതി അർദ്ധരാത്രി കഴുകേറിയ സൂര്യസെൻ, 1930-ലെ പെഷവാർ പത്താൻ സത്യാഗ്രഹത്തെ തുടർന്നു 1943 വരെ ജയിൽജീവിതം കഴിച്ചുവീണ്ടും വെളിയിലിറങ്ങി ഇന്നു നാട്ടിലെ സഖാക്കളെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധീരസേനാനിയായ സഖാവ് ചന്ദ്രസിംഗ്; ചിററഗോങ്ങ് ലഹളക്കേസിൽ പ്രതിയായി കൗമാരാവസ്ഥയിൽ തന്നെ ജയിലടക്കപ്പെട്ടു നരകയാതനകളുടെ ഫലമായി ക്ഷയരോഗബാധിതനായി 27 കൊല്ലത്തെ ജയിൽജീവിതംകഴിഞ്ഞു ഈയിടെമാത്രം മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട അംബികാചക്രവർത്തി ആദിയായവർ ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരചരിത്രത്തിൽ പുകൾപെററ ദേശാഭിമാനികളായ കമ്മ്യൂണിസ്ററു നായകന്മാരാണ്.

30 കൊല്ലക്കാലം തുടർച്ചയായി വിപ്ലവപ്രസ്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയായി 17 കൊല്ലക്കാലത്തെ ജയിൽ ജീവിതത്തിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 13-ാംനു- മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ബാബാഗുരുമുഖസിംഗ് ഭാരതത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്ററുകൾക്ക് ഒരു അഭിമാനസമ്പത്താണ്, താടിയും തലയും നരച്ചു്, ജരബാധിച്ചു കാഴ്ചയിൽ ഒരു വൃദ്ധനായെങ്കിലും ഇന്നും ബാബാസിംഗ്ജി ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ ധീരമായ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ഒരു സേനാനിയാണ്. അധീശശക്തിയെ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ഒരു ധീരയോദ്ധാവാണ്.

ഒരു കർഷകനായിരുന്ന പഞ്ചാബുകാരൻ ഉദരപൂരണത്തിനുദ്യോഗം തേടി ക്യാനഡായ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യക്കാർക്കു പ്രവേശനം കിട്ടാൻ വിഷമമായിരുന്ന അവിടെ പ്രവേശനം നേടാൻ കാമഗതമാരു എന്ന ജാപ്പ് കപ്പലിൽ ബാബാഗുരുദത്ത്സിംഗിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽപോയ സിക്കുകാരിൽ ഇദ്ദേഹവുമുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനു വിഘാതംപററി അവർ ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അധികാരികൾ അവരെ അറസ്ററുചെയ്തു. തുടർന്നു മോചിപ്പിച്ചെങ്കിലും ഗുരുമുഖ്സിംഗ് ഉൾപ്പടെ പലരെയും വീട്ടുതടങ്കലിൽ പാർപ്പിച്ചു. 1914—15 കൊല്ലങ്ങളിൽ പട്ടാളക്കാരുടെ ഇടയിൽ വിദ്ധ്വംസക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയ ഗദർപാർട്ടിക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതിനു സിംഗ്ജിയേയും അറസ്ററുചെയ്തു. തുടർന്നു ലാഹോർ ഗൂഢാലോചനക്കേസിലും പങ്കാളിയെന്നു കുററം ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. ജീവപര്യന്തം നാടുകടത്തൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു ആന്തമാൻ ദ്വീപിലേക്കയച്ചു. അവിടെയും വിദ്ധ്വംസകപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയാൽ വീണ്ടും തിരിച്ചിൻഡ്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. രാജമന്ദ്രി ജയിലിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാർപ്പിക്കാനാണവർ കരുതിയിരുന്നതു്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം വഴിക്കുവച്ചു തടവുചാടി രക്ഷപെട്ടു. ഒരു സന്യാസിയുടെ വേഷത്തിൽ സിംഗ്ജി പഞ്ചാബിൽ എത്തി. സഹപ്രവർത്തകരുടെ പലരുടെയും നിർബന്ധത്താൽ നാട്ടിൽനിന്നും അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലേക്കു പോയി. കൂട്ടത്തിൽ തേജാസിംഗ് സ്വതന്ത്രയുമുണ്ടായിരുന്നു 1928 വരെ അദ്ദേഹം കാബൂളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവിടെനിന്നുമാണു ആദ്യത്തെ ഇൻഡ്യൻ തൊഴിലാളിപത്രമായ 'കീർത്തി' അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. കാബൂളിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം അമേരിക്കയ്ക്കു പോയെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് ചാരന്മാർ സിംഗ്ജിയെ അവിടെ താമസിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ അവിശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടു് ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നു.

തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മീററു ഗൂഢാലോചനക്കേസിലും, ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഉൽസാഹിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. അഫ്ഘാൻ ഗവമ്മെൻറുമായുണ്ടായ ഒരു ഏററുമുട്ടലിനെത്തുടർന്നു് കുറച്ചുനാൾസിംഗ്ജി കാബൂളിലെ ജയിലിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ ഘട്ടത്തിൽതന്നെ കുറച്ചുകാലം സോവ്യററുറഷ്യയിലും ചുററിക്കറങ്ങി. തിരിച്ചു പഞ്ചാബിൽ എത്തി. പഞ്ചാബിലെ ദേശീയകക്ഷികളും വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനക്കാരും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം സംസ്ഥാപിതമാക്കാൻ 'ലാൽസണ്ഡാ' എന്ന ഒരു പത്രം ആരംഭിച്ചു. ഉദ്ദേശനിർവഹണലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കിയ അധികാരികൾ സിംഗ്ജിയെ വീണ്ടും അറസ്ററുചെയ്തു് ലാഹോർ കോട്ടയിൽ അടച്ചു. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ഉള്ളുകള്ളികൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെ ഭയന്നു അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെപേരിൽകേസ് ചാർജ് ചെയ്യുകയോ, അന്വേഷണം നടത്തുകയോ ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. തുടർന്നദ്ദേഹത്തെ ആന്തമാനിലേക്കയച്ചു, അവിടെ ബാബാജി ആന്തമാനിലെ രാഷ്ട്രീയതടവുകാരുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി സത്യാഗ്രഹം നടത്തിയ ഒരു സംഘത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചു. ഇൻഡ്യൻ നേതാക്കന്മാരുടെ ഇടപെടൽമൂലം ആ പ്രസ്ഥാനം നിറുത്തി. എങ്കിലും 'പടയെപ്പേടിച്ചു പന്തളത്തു ചെന്നപ്പോൾ പന്തവുംകുത്തി പട' എന്ന അനുഭവംകൊണ്ടു് സിംഗ്ജിയെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു.

30 വർഷത്തെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ 17 വർഷത്തോളം ജയിൽജീവിതംനയിച്ച പഞ്ചാബിലെ ഈ യുവകേസരിയെ 1946-ഫെബ്രുവരി 13-ാംനു- മോചിപ്പിച്ചു. ഇതാ വീണ്ടും തന്റെ സഖാക്കളുടെ മുന്നിൽ കൊടിയേന്തി, പ്രവർത്തിവീരന്മാരായി പടക്കളത്തിൽ കുതിച്ചുപായാനുള്ള പ്രചോദനം നൽകാൻ ജനതാമദ്ധ്യത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.

പഴയ ലക്കങ്ങൾ

പ്രസന്നകേരളത്തിന്റെ പഴയലക്കങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള വളരെയധികം കത്തുകൾ ഇവിടെ കിട്ടുന്നുണ്ട്. പഴയലക്കങ്ങൾ നിശ്ശേഷം തീർന്നുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഏജൻറന്മാർ

ഈ ലക്കം പത്രം പണമയച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഏജൻറന്മാർക്കും വെള്ളിയാഴ്ചത്തെ അഞ്ചലിൽ അയക്കുന്നു. മാനേജർ

"ജ്ഛര്, ജ്ഛര്, ജ്ഛര്" കുഴച്ച ചോറു വാരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ വൃദ്ധൻ പൂച്ചയെ വിളിച്ചു. അതിനെ അവിടെ എങ്ങും കാണുന്നില്ല. അയാൾ ഊൺമേശയുടെ മുമ്പിലിരുന്നാൽ വാല്യത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചുററിനടന്നു കാലിൽ ഉരുമ്മി നിൽക്കാറുള്ള ആ ജന്തു എന്തുകൊണ്ടു വരുന്നില്ല?

"ജ്ഛര്, ജ്ഛര്, ജ്ഛര്" ചുണ്ടുകൾ ചൂളം വച്ച് അയാൾ അതിനെ വീണ്ടും വിളിച്ചു.

(അതു് അരണയെ പിടിക്കാൻ പറമ്പിൽ തപ്പി നടക്കുകയായിരിക്കും. അപ്പച്ചൻ ഉണ്ണ്". ഏലിക്കുട്ടി അടുക്കളയിൽ നിന്നും തലപുറത്തേക്കു കാണിച്ചുകൊണ്ട് ബഹുമാനപൂർവം പറഞ്ഞു.

"അതുവരട്ടെ! നീ അതിനെ പിടിച്ചു കൊട്ടക്കീഴെ ഇട്ടിരിക്കാം. അതിനു് ഒരുരുള കൊടുക്കാൻ മാത്രം ഞാൻ സമ്പാദിച്ചതൊണ്ടെടീ"

അയാൾ കൈയിൽ ഉരുളയുമായി അങ്ങനെ ഇരുന്നതേയുള്ളൂ. ആ പൂച്ചയെപ്പററി തനിക്കൊന്നുമറിയത്തില്ലെന്ന് അവൾ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞു. വറീച്ചന് എന്നിട്ടും വിശ്വാസമായില്ല.

"എടീ എന്നെ ഈ വേഷം തീററാമെന്നു നീ വിചാരിക്കേണ്ട. എങ്കി പൂച്ചവരട്ടെ"

അയാൾ കൈ കഴുകുവാൻ എഴുന്നേററു. ഏലിക്കുട്ടി തടഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ ഇളയ കുട്ടിയെ മേശക്കരികിലേക്കു നീക്കിനിറുത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അതാ ആ ചോറു പാപ്പച്ചനു കൊടുത്തോള്. വിഷമാണെങ്കിൽ കുഞ്ഞു മരിക്കട്ടെ. അപ്പച്ചൻ ഉണ്ണാതെ എഴുന്നേല്ക്കരുത്."

വറീച്ചൻ ഒന്നു വിഷമിച്ചു. എങ്കിലും ആ സാഹസത്തിനു് അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ ഉണ്ടില്ല. കുട്ടികൾക്കു കൊടുത്തുമില്ല. അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ കൈയ് കഴുകി എഴുന്നേൽക്കാൻ ഭാവിച്ച അയാളെ ഏലിക്കുട്ടി സഹായിച്ചു. അങ്ങനെ അയാൾ തന്റെ കട്ടിലിൽ ചെന്നുകിടന്നു.

ആ മരുമകളെയും കുട്ടികളെയും അയാൾ ശപിച്ചു. ആ മുറിയിലെല്ലാം അയാൾ കാക്കിത്തുപ്പി. ശരീരത്തിന്റെ തളർച്ച വകവയ്ക്കാതെ അയാൾ പല പ്രതിജ്ഞകളും ചെയ്തു. പിന്നെ അയാൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകി.

സ്വന്തം മകനെയും ഭാര്യയെയും അയാൾക്കു വിശ്വാസമില്ല. ഉണ്ണുന്ന ഓരോ ഉരുളയിലും വിഷം കലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അയാളുടെ സംശയം. പൂച്ചക്കു കൊടുത്തു പരീക്ഷിച്ചിട്ടേ അയാൾ എന്തെങ്കിലും കഴിക്കയുള്ളൂ. തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു നിറുത്തുന്നതു് ആ ജീവിയാണെന്നു അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

വിശപ്പു സഹിക്കവയ്യാതെ അയാൾ പിടഞ്ഞു. ലക്ഷണസാ

K. JACOB THOMAS MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY

വെട്ടൂർ രാമൻനായർ

പിതാവിന്റെ സ്വത്ത്

(ചെറുകഥ)

ധനത്തിനു മുമ്പിൽ പട്ടിണി കിടക്കാനാണ് ആ വൃദ്ധന്റെ വിധി.

വാർദ്ധക്യത്തിനു ലഭിക്കേണ്ടതൊന്നും അയാൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. മററവരുടെ സൌഖ്യം കണ്ടു കൺകുളിർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ പൊരിയുകയാണ്. അങ്ങനെത്ത പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിരുന്നു ആ ജീവിതം.

താൻ മരിക്കുവാൻ മററുള്ളവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാവണം. വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ഭാരം യൌവനത്തിനു സുഖിക്കുമോ? ഓടിക്കളിക്കുന്ന കുട്ടികളോടും ആരോഗ്യമുള്ള മരുമക്കളോടും ആ വൃദ്ധനു അസഹ്യമായ വെറുപ്പുതോന്നി. താൻ വിയർപ്പു വീഴ്ത്തി സമ്പാദിച്ചതു് അനുഭവിച്ച് അവർ മദിച്ചുകഴിയുന്നു. എല്ലാം ഒന്നോടെ നശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ ഇടക്കിടക്ക് വിങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

അയാൾ വളരെയൊക്കെ പ്രയത്നിച്ചു. വളരെയെല്ലാം സമ്പാദിച്ചു. തന്റെ ജീവിതം ഒരു തോൽവിയല്ലെന്നു വറീച്ചനു ബോധമുണ്ട്. അതിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുവാൻ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. നാല്യരപക്കാത്തതെ അയാൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. നാട്ടിൽ അയാൾ സമ്മതനായിരുന്നു. അസാധാരണമായി ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല എന്നിട്ടും അയാൾക്കു സമാധാനമില്ല.

അയാൾ പിതാവിന്റെ അന്ത്യകാലത്തെപ്പററി ചിന്തിച്ചു. അന്നു വറീച്ചനു വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു. ആ വൃദ്ധനും വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടാണു മരിച്ചതു്. ദാരിദ്ര്യംമൂലം ചോററിനും കറുപ്പിനും അന്നു വകയില്ലായിരുന്നു. ആ ദുഃഖം ആവർത്തിക്കപ്പെടരുതെന്നു് അയാൾ കരുതി. അതു സാധിച്ചു. പ്രശ്നം ഒന്നു മാറി. അന്ത്യകാലത്തു് അയാളും ദുഃഖിക്കേണ്ടി വന്നു.

ഒരു കടലാസുചുരുൾ അയാളുടെ സ്മരണയിൽ കിടന്നുപിടഞ്ഞു. തന്റെ സ്വത്തുക്കളുടെ ഭാഗപത്രം. ഒരിക്കലും അയാൾ അതിനെപ്പററി പറയാറില്ലെങ്കിലും എപ്പോഴും അതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കാറുണ്ട്.

ആ സ്വത്തു് അയാളുടേതാണ്. അയാൾക്കിഷ്ടമുള്ളവർക്ക് അതു കൊടുക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അതിൽ എന്താണു തെററ്. എങ്കിലും അയാൾക്ക് അങ്ങനെ സമാധാനിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ആ തെളിഞ്ഞ ജീവിതത്തിലേക്ക് അതൃപ്തിയുടെയും അസുഖങ്ങളുടെയും കരിനിഴൽ പടർന്നുകയറിയ ദിവസങ്ങൾ അയാൾ ഓർമ്മിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതു് ആ ജീവിതത്തിന്റെ കഥയാണ്.

വറീച്ചൻ ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു ഉൽപ്പതിഷ്ണുവായിരുന്നു. പ്രായത്തിനൊത്ത പ്രസരിപ്പും അഭിപ്രായധീരതയും അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്വഭാവം സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠന്മാരിൽനിന്നും അയാളെ അകറ്റി. അവരുടെ കണ്ണിൽ വറീച്ചൻ ഒരു "അധികപ്രസംഗി" ആയിരുന്നു. ആ എതിർപ്പുകളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ജീവിതം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചു. വിജയം അയാളെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

ആരുടെയും ഔദാര്യം സ്വീകരിക്കാതെ അയാൾ ജീവിച്ചു. രക്തബന്ധത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുമാറു് അയാളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു മുമ്പിൽ സ്വന്തം സഹോദരന്മാർ വിലങ്ങടിച്ചു നിന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാററിനേയും അയാൾ ധീരമായി അഭിമുഖീകരിച്ചു. അങ്ങനെ അറേഴു മുറി പുരയിടവും സമൃദ്ധമായ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു മാന്യമായ നിലയും അയാൾ സമ്പാദിച്ചു.

മൂത്ത മകനെ പഠിപ്പിച്ചു. പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചപ്പോൾ മാത്യൂസിനു് ഒരക്കൗണ്ടൻറായി ജോലിയും വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. നല്ല വരുമാനമുള്ള ഉദ്യോഗം ആ ഉൾനാട്ടിൽ അതു് ഒരു പിതാവിനു തികച്ചും അഭിമാനകരമായിരുന്നു.

മാത്യൂസിന്റെ ഇളയ നാലു പെൺമക്കളേയും അയാൾ നല്ല സ്ത്രീധനം കൊടുത്തു മാന്യമായി വിവാഹം ചെയ്തയച്ചു. ഇളയ മകൻ ജോർജ്ജുകുട്ടിയെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ അയച്ചു. രാഷ്ട്രീയ വിപ്ളവങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളിലും ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മകനെ അതിൽനിന്നും വിരമിപ്പിച്ചു വീട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ വറീച്ചൻ ഉത്സാഹിച്ചു. അറുപതിൽപരം വർഷങ്ങളിലെ പ്രയത്നങ്ങൾക്കുശേഷം ആ വാർദ്ധക്യം അങ്ങനെ വിശ്രമോൽസുകമായി.

ജോർജ്ജുകുട്ടിക്കു പഠിപ്പു നിറുത്തുവാൻ സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ അപേക്ഷ പിതാവിന്റെ പക്കൽ സമർപ്പിച്ചു. പഠിത്തത്തിൽ തനിക്കു ശ്രദ്ധക്കുറവൊന്നുമില്ലെന്നും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പുതിയ സംരംഭങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനും തങ്ങളുടെ തന്നെ ഭാവിനന്മയ്ക്കും ആവശ്യമാണെന്നും അയാൾ പിതാവിനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പഠിത്തം തുടരാൻ വറീച്ചൻ അനുവദിക്കുമെന്നു തന്നെയായിരുന്നു അയാളുടെ വിശ്വാസം.

സ്പെഷ്യൽ പാർവത്യകാരായി നിയമിതനായ മാത്യൂസ് ഭാര്യാസമേതം ഉദ്യോഗസ്ഥലത്തേക്കു പോകാൻ മുതിർന്നു. വറീച്ചനു അതു് അത്ര സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. നെല്ലെടുപ്പുകാലമാണ്. ചെലവിനു് അരി വാങ്ങേണ്ടാ കുടുംബമായി താമസിച്ചാൽ നെല്ലു സംഭരിച്ചിട്ടു വിൽക്കുകയും ചെയ്യാം. ആ കാരണങ്ങൾ ശരിയാണെന്നു വറീച്ചനും ബോദ്ധ്യമായി. അങ്ങനെ മാത്യൂസ് ജോലിസ്ഥലത്തേക്കു പോയി.

സാഹചര്യങ്ങൾ ജോർജ്ജുകുട്ടിക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. അയാൾ ഗവർമെൻറിനെതിരായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹപാഠികളെ കൂടി ഇളക്കിവിട്ടിരുന്നു എന്നും ആ സംരംഭങ്ങൾ തന്റെ ഉദ്യോഗത്തിനു ഹാനികരമാണെന്നും മാത്യൂസ് പിതാവിനെഴുതി. അങ്ങനെ ജോർജ്ജുകുട്ടിയുടെ സ്കൂൾ ജീവിതം എന്നേക്കുമായി അവസാനിച്ചു.

അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ പിതാവിന്റെ താല്പര്യപ്രകാരം അയാൾ വിവാഹം കഴിച്ചു. അങ്ങനെ സ്വസഹോദരന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അയാൾ തന്റെ ജീവിതം ഒരു കർഷകന്റെ പരിമിതികളിൽ ഒതുക്കി.

മാത്യൂസിനു പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തി നാട്ടിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. വീട്ടിൽ വരുമ്പോളെല്ലാം അയാൾ വറീച്ചനു എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുചെല്ലും. കുറെ നല്ല കുഴമ്പ്. രസികൻ ബിസ്ക്കററുകൾ, വിലകൂടിയ കമ്പിളികൾ. അങ്ങനെ പലതും. വാതരോഗിയും മധുരപ്രിയനുമായ വറീച്ചനെ ഇതെല്ലാം വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

മാത്യൂസ് പിതാവിന്റെ നേരെ ചെല്ലുകയില്ല. നാൽപതു കഴിഞ്ഞ അയാൾ വറീച്ചന്റെ അടുത്തുവച്ചു മുറുക്കുകയില്ല. ഉറക്കെ സംസാരിക്കുകയില്ല. ആചാരത്തിലും വിനയത്തിലും വറീച്ചന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദനൃത്തം വച്ചു.

ആ ജ്യേഷ്ഠനു ജോർജ്ജുകുട്ടിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി പല പരാതികളുമുണ്ടായിരുന്നു. പിതാവിനോട് ഒരു കൂട്ടുകാരനോടെന്നപോലെയാണ് അയാൾ പെരുമാറുക. പണം ധൂർത്തടിക്കുന്നു. ആ വേഷവും ജീവിതക്രമവും ഒരു കർഷകകുടുംബത്തിനു പററിയതല്ല. അങ്ങനെ വളരെയെല്ലാം വറീച്ചനും അതൊക്കെ ബോദ്ധ്യമായി.

"മൂത്തവനു മാസം അഞ്ചാറു രൂപാ കിട്ടുന്നുണ്ട്. അവന്റെ അരക്കാശില്ലാത്ത ഇവന്റെ നടപ്പുകണ്ടോ? വീട്ടിവന്നാ കുറിയാത മാത്തച്ചനുട്ടുള്ളു. ഇവന് കുപ്പായത്തിന്നൊറങ്ങാൻ മേലം. മീററിങ്ങും പ്രസംഗോം. കൊണംവരാനൊള്ളതാണേൽ മററവനെ കണ്ടെങ്കിലും പഠിക്കില്ലേ?"

വറീച്ചൻ കൂടെ കൂടെ പറയുമായിരുന്നു. ആ താരതമ്യപഠനം ഒരിക്കലും ജോർജ്കുട്ടിക്കു ഗുണം ചെയ്തിട്ടില്ല.

അന്നു വറീച്ചനെ ക്രമത്തിലധികം ക്ഷോഭിപ്പിച്ച ഒരു വാർത്ത കേട്ടു. ജോർജ്ജുകുട്ടി ഒരു കോൺഗ്രസ് മീററിംഗിൽ പ്രസംഗിച്ചു.

അയാൾ ശക്തിയായി മകനെ താക്കീതുചെയ്തു. രാജാവിന്റെ അധികാരം ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതാണ്. പുരോഹിതനോടും ഗവർമെന്റിനോടും മറുതലിക്കുന്നതു ദൈവത്തോടു തന്നെ എതിർക്കുകയാണ്. അയാൾ അതങ്ങിനെ സ്ഥാപിച്ചു.

മറ്റൊരു ദിവസം ഒരു കൃഷിക്കാരൻ വറീച്ചന്റെ അടുക്കൽ ഒരു പരാതിയുമായി ചെന്നു. സർക്കാരിലേക്കുള്ളതു കൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കളത്തിൽ നിന്നും നെല്ലു മാററാതെ ജോർജ്ജുകുട്ടിയും കൂട്ടുകാരും കാവൽനിൽക്കുന്നു. ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കൈക്കൂലി കൊടുത്തു് അയക്കാൻ അവർ സമ്മതിക്കില്ലപോലും. അയാൾക്കു ഇതിലെല്ലാം എന്തുകാര്യമാണ്.! വറീച്ചനു് അസഹ്യമായ കോപം ഉണ്ടായി.

വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ മാത്യൂസിനു് വളരെയെല്ലാം പറയാനുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതം നശിപ്പിക്കുവാനാണ് അനുജന്റെ ശ്രമം. അയാളുടെ സ്വഭാവം തുടർന്നപക്ഷം താൻ വീട്ടിൽ വരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു തന്നെ മാത്യൂസ് പിതാവിനെ അറിയിച്ചു.

രണ്ടിലൊരാൾ വീട്ടിൽനിന്നും പുറത്തുപോകണമെങ്കിൽ അതു് ജോർജ്ജുകുട്ടിയായിരിക്കുന്നതാണ് ഭേദം. വറീച്ചൻ അതു് അയാളെ അറിയിച്ചു എന്നിട്ടും കാര്യമായ പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ആ ബന്ധത്തിന്റെ മാർദ്ദവം കുറഞ്ഞു. മകനും വ്യക്തിത്വവും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ട്. അതിൽ പിതാവിനോടുള്ള എതിർപ്പില്ല. ജോർജ്ജുകുട്ടി അയാളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരോടു പറഞ്ഞു.

ആ വീട്ടിലെ ശാന്തി നശിച്ചു വറീച്ചനു് എപ്പോഴും കോപമാണ്. മാത്യൂസിനെ പ്രശംസിക്കയും ജോർജ്ജുകുട്ടിയെ ശകാരിക്കയുമാണ് പ്രായേണ ആ വൃദ്ധന്റെ ജോലി. ഭർത്താവിനെപ്പററിയുള്ള വിമർശനങ്ങൾ കേട്ടു ജോർജ്ജുകുട്ടിയുടെ ഭാര്യ സദാ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തോടടുത്തപ്പോഴാണ് ജോർജ്ജുകുട്ടി വീട്ടിൽ ചെന്നതു്. അന്നു് അയാൾ ഒരു നാടകം കാണാൻ പോയിരുന്നു. ഉറങ്ങാതെ കിടന്ന വറീച്ചൻ മകൻ കയറിച്ചെന്നതു അറിഞ്ഞു. അയാൾ ആ അപരാധിയെ മുറുക്കെ പ്രഹരിച്ചു.

അന്നു് വറീച്ചൻ ആഹാരമൊന്നും കഴിച്ചില്ല. അയാളും ഒരു മനുഷ്യനല്ലേ? ആ ഹൃദയം നൊമ്പരപ്പെട്ടു. മാത്യൂസ് അതു് അറിഞ്ഞു. അയാൾക്കു പിതാവിനെ അങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. അടുത്തദിവസം ഭാര്യയേയും കുട്ടികളെയും അയാൾ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.

ഇങ്ങനെ താമസിച്ചാൽ അപ്പച്ചൻ പട്ടിണി കിടന്നു ചാകും. ഞാനുള്ളപ്പോൾ അതു സമ്മതിക്കയില്ല. അതുകുറച്ചുള്ള സമ്പാദ്യവും സുഖവുമൊക്കെ മതി. ഞാനിവിടെ വല്ലതും കിട്ടുന്നതു തിന്നു് കഴിച്ചോളാം. എന്നാലും അപ്പച്ചനെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയില്ല.

അയാൾ അങ്ങനെ ഒരു ത്യാഗത്തിനു് സന്നദ്ധനായി.

ജോർജ്ജ് കുട്ടിയുടെ നില കൂടുതൽ കഷ്ടത്തിലായി. വീട്ടുഭരണം സ്വാഭാവികമായി ചേട്ടത്തിയിലേക്കു മാറി. മാത്യൂസ് എല്ലാത്തിനും ഒരു നിയന്ത്രണവും ചട്ടവും ഏർപ്പെടുത്തി. ജോർജ്ജ് കുട്ടിയവിടെ തികച്ചും ഒരന്യനായി തീർന്നു. അയാൾ എല്ലാം സഹിച്ചു. ഒന്നിനെപ്പററിയും പരാതിപ്പെട്ടില്ല

ഒരു ദിവസം ആ ഭാഗപത്രം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ഒരു ചെറിയ വീടും പുരയിടവും മാത്രം ജോർജ്ജ് കുട്ടിക്കു വച്ചിട്ടു മററു സ്വത്തെല്ലാം മാത്യൂസിനു നൽകിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ആ ആധാരം. പിതാവിനെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ചുമതല അതിനു താൽപര്യമുള്ളയാളിൽ അങ്ങനെ നിയമപ്രകാരം നിക്ഷിപ്തമായി.

ജോർജ്ജ് കുട്ടിയും ഭാര്യയും മാറി താമസിച്ചു. ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു് അയാൾ ദരിദ്രനായി. പിതാവിന്റെ ഹിതം നിയമം അതാണ്. ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ മകനെ വധിക്കുവാൻ കൂടി എന്തു കൊണ്ടു നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ സംസാരത്തിനു് ഒരു വിഷയം ഉണ്ടായി.

മാത്യൂസ് ആ വാർത്തകളെ ശ്രദ്ധാപൂർവം നിയന്ത്രിച്ചു. ആ ഭാഗ ഉടമ്പടിയിൽ നിക്കു് ഒരു പങ്കുമില്ല. അതിൽ പ്രേരണകളില്ല. എല്ലാം പിതാവിന്റെ നിർബന്ധപൂർവമായ ആഗ്രഹം. താൻ അതിനു് എതിരായിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യാം- മകൻ കീഴടങ്ങാതെ കഴിയുമോ? ജോർജ്ജ് കുട്ടി അത്രമാത്രം പിതാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അയാൾ സന്ദർഭം സൃഷ്ടിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. മുമ്പ് പോയിട്ടില്ലാത്ത പല അയൽ വീട്ടിലും അയാൾ ചെന്നു. നാട്ടുകാരോട് അയാൾ കൂടുതൽ സൗഹാർദ്ദമായി പെരുമാറി.

വറീച്ചൻ വിചാരാധീനനായി. സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയാണു് അയാൾ അതു ചെയ്തതു്. ആരോഗ്യം നശിക്കുന്നതുവരെ അയാൾ അദ്ധ്വാനിച്ചതാണു്. ആ വാർദ്ധക്യത്തിനു ചുമടിറക്കി ഒന്നു വിശ്രമിക്കണം. പക്ഷെ ആ ഉടമ്പടി അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. അയാൾ തന്റെ പ്രവൃത്തിയെപ്പററി സദാ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

മാത്യൂസിന്റെ ഭക്തി പ്രകടനത്തിൽ അയാൾക്കു വിശ്വാസം കുറഞ്ഞു. അതിൽ ഒരു വ്യവസായ മനസ്ഥിതിയുണ്ടെന്നു് അയാൾക്കും തോന്നി. മരുമകളുടെ പരിചരണത്തിൽ ഒരു ആത്മാർത്ഥതക്കുറവ് അയാൾ ദർശിച്ചു. എല്ലാം വെറും തോന്നൽ മാത്രം. എങ്കിലും അതു ഉണ്ടായിരുന്നു.

വറീച്ചന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നിനും അയാൾ ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. യഥാസമയം എല്ലാം തയ്യാറുണ്ടു്. അങ്ങിനെ ആ വീട്ടിൽ ചോദ്യവും ഉത്തരവും ഇല്ലാതായി. യാന്ത്രികമായ ചലനങ്ങളോടെ ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അയാൾ ആ ജീവിതം മടുത്തു. എല്ലാററിലും ഒരു മാററം വരുത്തണം, അയാൾക്കു പലതിനും വേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടണം. ചോറു ഉണ്ണുന്ന സമയത്തു് അയാൾ കറി ചോദിക്കും. കാപ്പി കൊണ്ടു ചെന്നാൽ അപ്പോൾ അയാൾക്കു് ഉണ്ണണം. കുളിക്കാൻ ചൂടുവെള്ളമാണ് ഇട്ടിരിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ പച്ചവെള്ളം വേണമെന്നു ശഠിക്കും. അവിടെ ഒക്കെയും തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഏലിക്കുട്ടി ശ്വശുരന്റെ ഹിതങ്ങൾ എല്ലാം സാധിച്ചുകൊടുത്തു.

വറീച്ചനു വലിയ നിരാശ തോന്നി. അയാൾ ഓരോന്നും ചോദിക്കുന്നതു് അതു സാധിക്കരുതെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അവർ തന്നെ തോൽപിക്കുകയാണ്: അയാൾക്കു് എതിർക്കുവാനും ശകാരിക്കുവാനും അവസരം വേണം. തനിക്കും ആഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെന്നും സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും വെളിപ്പെടുത്തണം. ന്യായമായി അതിനവസരം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ അന്യായമായി അയാൾ അതു സൃഷ്ടിച്ചു.

ആ കോപവും ഈർഷ്യയും അനാവശ്യമാണെന്നു് അയാൾക്ക് അറിയാം. അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു തന്നോടു വെറുപ്പു തോന്നുന്നുണ്ടാവണം. അങ്ങനെ വെറുക്കുവാൻ അവർക്ക് അവകാശമില്ല. തന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ അവർക്കു നൽകിയതാണ്. താൻ എന്തു ചെയ്താലും അവർ സഹിക്കണം. ആ പരീക്ഷണത്തിൽ അയാളുടെ ക്ഷീണിച്ച മനസ്സ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പരവശമായി.

വറീച്ചൻ ജോർജ്ജ് കുട്ടിയെപ്പററി ചിന്തിക്കും- അവൻ തെററുകാരനാണോ? ആണെന്നും അല്ലെന്നും അയാളുടെ മനസ്സ് മാറി മാറി വിധിക്കും. ചെറുപ്പത്തിന്റെ ഒരു കുസലില്ലായ്മ അവനുണ്ടു്. അതു തനിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? നാൽപതു വർഷത്തിനപ്പുറത്തു നിന്നും നിറപ്പകിട്ടുള്ള സ്മരണകൾ അയാളെ ഉണർത്തി. അന്നത്തെ പല സാഹസങ്ങളും അയാളുടെ മുമ്പിൽ നിരന്നു. അന്നു് അയാളും ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിരുന്നു ജ്യേഷ്ഠന്മാർ അയാളെ കുററപ്പെടുത്തുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. "എങ്കിലും അവൻ അങ്ങനെ ആയിക്കൂടായിരുന്നു." അയാൾ സമാധാനിക്കുവാൻ നോക്കും.

ജോർജ്ജുകുട്ടി-ഒരു നാടകം കണ്ടതിനു താൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചു. അതു ശരിയായില്ല. തന്റെ ചെറുപ്പത്തിലോ? അന്നു നാടകം കാണുകയല്ല- പലതും കളിച്ചിട്ടുതന്നെയുണ്ടു്. യൗസേപ്പ് നാടകം, ക്രിസീനാ നാടകം, കാറൽമാൻ ചരിത്രം അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം. വാലും കൊമ്പും കൃത്രിമമുഖവും വച്ചു പൈശാചികവേഷത്തിൽ അരങ്ങു ചാടിപ്പുളച്ച തന്റെ അഭിനയം അയാൾ ഓർമ്മിച്ചു. ആ ഭയങ്കര രംഗം കണ്ടു തന്റെ അമ്മ ഒരിക്കൽ ബോധംകെട്ടതും അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ ജ്വരം മൂലം മൃതിയടഞ്ഞതും അയാൾ സ്മരിച്ചു. പുതിയ ഒരു നാടകം മാത്യൂസിനോടൊരുമിച്ചു പോയി അയാൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അന്നത്തേക്കാൾ കാണാൻ അതു തീർച്ചയായും നന്നായിട്ടുണ്ടു് പക്ഷെ പഴയതെല്ലാം വിശ്വാസത്തിനടുത്ത കഥകളായിരുന്നു. ഇന്നോ കാലം മാറിപ്പോയി. എല്ലാം കെട്ടുകഥകൾ. അവൻ അതു കാണാൻ പോയിക്കൂടായിരുന്നു.

താൻ ഒരു തെററുചെയ്തുവെന്നു് അയാളുടെ മനസ്സു പറയും. അതിനെ നീതീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമം പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ അയാൾ കോപംകൊണ്ടു മതിമറന്നുപോകും. ഏലിക്കുട്ടിയേയും കുട്ടികളേയും അയാൾ സദാ ശകാരിക്കും. ലോകത്തോടു തന്നെ അയാൾക്കൊരുവിദ്വേഷമാണ്. ജീവിതസുഖം നശിക്കുന്നിടത്തോളം ജീവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം പെരുകി.

വറീച്ചൻ ആ ഉടമ്പടിയെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കും. താൻ എന്തിനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. തന്റെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി രക്ഷിക്കുവാനും പകരം സ്വത്തു നൽകുവാനും പരസ്പരധാരണകളുള്ള മറെറാരുടമ്പടിയാണോ പിതൃപുത്രബന്ധം? അല്ലെങ്കിൽ മകൻ തന്റെ ചുമതല നിർവഹിക്കാൻ അപ്രാപ്തനായപ്പോൾ താനും അതിൽനിന്നൊഴിയുമായിരുന്നോ? പിന്നെ ദാമ്പത്യവും മക്കളുടെ ശൈശവവും അയാൾ സ്മരിക്കും. ചുളിവീണ ആ കവിൾത്തടങ്ങളിൽക്കൂടി കണ്ണുനീർച്ചാലുകൾ പ്രവഹിക്കും.

എങ്കിലും തന്റെ കുട്ടികൾ തന്നെ ദുഃഖിപ്പിച്ചുകൂടാ. ആ കൈകൾ എത്രപ്രാവശ്യം അവരെ താലോലിച്ചതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ - - -അതെല്ലാം ആർക്കുവേണ്ടി? തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയല്ലേ? തന്റെ മനസ്സിന്റെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി. അവർ അതിനു ഹിതമല്ലാതെ കര

(ശേഷം 9-ാം പേജിൽ)

തൊഴിലാളിലോകം

ലോക്കൗട്ട് തടയാൻ

(ആർ. സുഗതൻ സെക്രട്ടറി, ഏ. റ്റി. റ്റി. യു. സി.)

മി. തങ്ങൾകുഞ്ഞു മുസലിയാരുടെ കിളികൊല്ലൂർ കശുനട്ട് ഫാക്ടറികളിൽ ഒരു മാസത്തിനുമേലായി ലോക്കൗട്ട് തുടർന്നുവരുന്നു. 1800 ൽപരം തൊഴിലാളികളും കുടുംബങ്ങളും പട്ടിണിയിലാണ്. ഈ ലോക്കൗട്ടിന്റെ പുറകെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിനെതിരായി മി. മുസലിയാർ "ഗുണ്ടാ"കളെ സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തിവരുന്നതായി 15-10—121-ൽ കശുനട്ടുവർക്കേഴ്സ് യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറ് മി. എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിയമരഹിതമായും ഹൃദയശൂന്യമായും ഉള്ള ഈ കൃത്യേറത്തിൽ കൊല്ലത്തെ നിയമസമാധാന പരിപാലനത്തിന് ഉത്തരവാദികളായ അധികൃതരും മൗനം ദീക്ഷിക്കുന്നതായി കാണുന്നതു് വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു.

തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകരുടെ പക്കൽനിന്നും യൂണിയൻ രേഖകളും അവർ സഞ്ചരിക്കുന്ന സൈക്കിൾ ഉപകരണങ്ങളും പിടിച്ചെടുക്കുക; തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകരെ ചട്ടമ്പികളെ കൊണ്ടു് ദേഹോപദ്രവമേൽപ്പിക്കുക, യൂണിയനിൽ ചേരുകയില്ലെന്നും, യൂണിയൻ തീരുമാനമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും തൊഴിലാളികളെ കൊണ്ടു് എഴുതി ഒപ്പിട്ടു വാങ്ങിക്കുക, തൊഴിലാളിയോഗങ്ങളിൽ ചട്ടമ്പികളെ അയച്ചു് കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കിപ്പിക്കുക, തുടങ്ങിയ നിയമവിരുദ്ധമായ നടപടികൾ മി. മുസലിയാർ കിളികൊല്ലൂരിൽ അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്മേൽ യാതൊരു കേൾപ്പോരും കേൾവിയും ഇല്ലാത്ത അനാഥസ്ഥിതിവളർന്നുവരികയാണ്.

121- മകരത്തിൽ കിളികൊല്ലൂർ കശുഅണ്ടി തൊഴിലാളികൾ നടത്തിയ പണിമുടക്ക വ്യവസ്ഥകളെ മി. തങ്ങൾകുഞ്ഞുമുസലിയാർ ലംഘിച്ചു. ഇതിനെ നേരിട്ടു യൂണിയനിൽനിന്നു അധികൃതരെ വിവരം അറിയിച്ചു. ഇതിന്റെഫലമായി കശുവണ്ടി യൂണിയൻപ്രവർത്തകരും ലേബർ കമ്മീഷണർ മുതലാളി പ്രതിനിധികൾ എന്നിവരും ചേന്നു് രണ്ടാമതു ചെയ്തതീരുമാനങ്ങൾക്കെതിരായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ ലാക്കൗട്ട് തുടർന്നുവരുന്നതു്. ലാക്കൗട്ടിനു 14-ദിവസം മുമ്പു് നോട്ടീസു കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിയമത്തേയും മി. മുസലിയാർ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. ലേബർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടും, ഗവർമെൻറിനോടും, നിയമസമാധാനങ്ങളോടും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തോടും, ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ് മി. തങ്ങൾകുഞ്ഞുമുസലിയാർ ഇപ്പോൾ തുടർന്നുവരുന്നതു്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകൾ നിയമലംഘനം ഒരു പരിപാടിയായി ഇപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടില്ല. ഗവർമെൻറും മുതലാളിമാരും അതിനു പ്രേരണ നൽകിയാലും ജനങ്ങളോടും വ്യവസായത്തോടും ഉള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മറന്നു് ഒന്നും ചെയ്യരുതെന്നു് തൊഴിലാളി സംഘടനകൾക്കു ബോദ്ധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ അക്രമങ്ങളെ സംഘടനയിൽകൂടി നിയമപരമായും വ്യവസ്ഥാപിതമായും നേരിടുകയെന്ന നയമാണ് ഇപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു.. മറിച്ചൊരു തീരുമാനമുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഈ നില തുടരുന്നതായിരിക്കും. അതിനെ കഴിവില്ലായ്കയോ ഭീരുത്വമോ ആയി ഗവർമെൻറും വ്യവസായ ഉടമകളും കാണുകയില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

1, കിളികൊല്ലൂരിലെ ലാക്കൗട്ട് പിൻവലിപ്പിക്കയും, തൊഴിലില്ലാതെനിന്ന ദിവസത്തെ ശമ്പളം തൊഴിലാളികൾക്കു കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്യണം.

2, ഇതിനു് ഗവർമെൻറും ലേബർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും മി. മുസലിയാരുടെ മേൽ പ്രേരണ ചെലുത്തിയാൽ നിഷേധിക്കുന്നപക്ഷം ക്രമവിരുദ്ധമായി ലാക്കൗട്ടനടത്തിയ കുററത്തിനു് അദ്ദേഹത്തെ ഉടനെ പ്രോസിക്യൂട്ടുചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഗവർമെൻറും ലേബർഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഇതിനു തയാറില്ലെങ്കിൽ കിളികൊല്ലൂർദേശം മി. തങ്ങൾ കുഞ്ഞുമുസലിയാക്കും ചട്ടമ്പികൾക്കും എന്തും ചെയ്യുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിവരും. ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകളുടെ നേരേയുള്ള ഈ തരം ആക്രമണങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വളർന്നുപോകാൻ അനുവദിക്കുന്നതു് വ്യവസായത്തിനും പൊതുജനങ്ങൾക്കും ഹാനികരമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ഇതിനെ എങ്ങനെ നേരിടണമെന്നു് അവസാനമായി തീരുമാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഗവർമ്മെൻറ് ഈ ക്രമക്കേടിനു് നേരിട്ടുപരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉചിതമായ നടപ്പടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ....

അവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കയോ?

[എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ പ്രസിഡണ്ടു് കശുവണ്ടി തോഴിലാളിയൂണിയൻ]

കഴിഞ്ഞപൊതുപണിമുടക്കിൽ കിളികൊല്ലൂർ ഫാക്ടറിയിലെ തൊഴിലാളികൾ പങ്കെടുത്തകാരണംകൊണ്ടു് ആ ഫാക്ടറി അടച്ചുപൂട്ടി ആയിരത്തി എണ്ണൂറിൽപ്പരം തൊഴിലാളികളെ പട്ടിണിയിലേക്കു് വലിച്ചെറിഞ്ഞ മി. മുസലിയാർ തൊഴിലാളികളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി മുന്നൂറോളം റൌഡികളെ കിളികൊല്ലൂർ ഫാക്ടറിയിൽ താവളമടിച്ചിരുന്ന വസ്തുത ഈ നാട്ടിൽ അറിയാത്തവരായി ആരുമില്ല. ഇന്നാവട്ടെ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ സഹ പ്രവർത്തകരിൽനിന്നും സംഭ്രമജനകങ്ങളായ പല റിപ്പോർട്ടുകളും ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കു സമീപം മൈലത്തു പ്രവർത്തനത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയെ മി. മുസലിയാരുടെ ഏതാനും ആളുകൾ ചേന്നു് ദേഹോപദ്രവം ഏൽപ്പിക്കുകയും സൈക്കിളിന്റെ വാൽവ്ട്യൂബും കട്ടയും ഊരിയെടുക്കുകയും അവിടെ കണ്ടുപോയാൽ കൊന്നുകളയുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കുണ്ടറ ഫാക്ടറിയിലെ മി. മുസലിയാരുടെ അസി. മാനേജരുൾപ്പെടെ കുറെ ആളുകൾ ചേന്നു് അവിടേക്കയച്ചിരുന്ന പ്രവർത്തകരുടെ കഴുത്തിനു പിടിച്ചു തള്ളുകയും കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഫാറങ്ങൾ വലിച്ചുകീറുകയും അര മൈലിനുള്ളിൽ യൂണിയൻ പ്രവർത്തകരെ കണ്ടുപോകരുതെന്നു അവർക്കു താക്കീതുനൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കണ്ണനെല്ലൂർ അയക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രവർത്തകന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ലഘുലേഖകൾ നശിപ്പിക്കുകയും ഒരു മുസ്ലീം ആയതുകൊണ്ടുമാത്രം ദേഹോപദ്രവം ഏൽപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതാണെന്നും മേലാൽ ആ സ്ഥലത്തു എത്തിനോക്കുകപോലും ചെയ്യരുതെന്നു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

[illegible]കൊട്ടിയത്തുപോയ പ്രവർത്തകന്റെയും അനുഭവങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളല്ല.

ഇങ്ങനെ മി. മുതലിയാർ കിളികൊല്ലൂർ മുതലിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയനിയമം തന്റെ എല്ലാഫാക്ടറികളിലും സംക്രമിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിനു രൂപാ ചിലവഴിച്ചു് ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപാ ലാഭം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പുതിയ വ്യവസായമാണു് മി. മുസലിയാരുടെ ഈ ഗുണ്ടായിസം. അദ്ധ്വാനശേഷിയല്ലാതെ മറെറാന്നും ഇല്ലാത്ത തൊഴിലാളിക്കു്, അദ്ധ്വാനശേഷി മുതലാളിയുടെ കാൽക്കൽ അടിയറ വച്ചു് ഉപജീവിക്കേണ്ട തൊഴിലാളിക്കു്; ധനവും സ്വാധീനവും, അധികാരവും എല്ലാമുള്ള മുതലാളിയോടു് ഒററയ്ക്കു നിന്നു അവന്റെ ഏററവും ന്യായവും മിതവുമായ അവകാശങ്ങൾ പോലും വാങ്ങുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. യൂണിയനുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന തൊഴിലാളിയെ കൂസലില്ലാതെ പുറത്താക്കുന്നു. യൂണിയനിൽ ചേരുകയില്ലെന്നും യൂണിയൻ ആവശ്യമില്ലെന്നും തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ടു ഒപ്പിടുവിക്കുന്നു.

ഒരു കാര്യം പൊതുജനങ്ങളും ഗവൺമെൻറും പ്രത്യേകം ധരിക്കേണ്ടതായുണ്ടു്. മുതലാളികളേയും തൊഴിലാളികളേയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുണ്ടു്. അവയ്ക്കു വിധേയമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം എല്ലാ നിയമങ്ങളേയും തീരുമാനങ്ങളേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു റൌഡികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി 80 ശതമാനത്തിൽ കൂടുതൽ സ്ത്രീകൾ ജോലിചെയ്യുന്ന ഫാക്ടറികൾ നടത്താൻ അനുവദിക്കുന്നതു് ഒരു തീരാ കളങ്കമായി ഭവിക്കുമെന്നോർക്കേണ്ടതാണു്. തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ അക്രമങ്ങളോ ഭീഷണികളോ ഒന്നും അവരെ അവരുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്മാററുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും വർഗ്ഗബോധമുള്ള ഒരു ഒററ തൊഴിലാളി ശേഷിക്കുന്നതു വരെ മി. മുസലിയാരുടെ ഗുണ്ടായിസത്തിനെതിരായി സമരം തുടർന്നു പോകുമെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

എലിയെ തോല്പിച്ചില്ലം ചുട്ടാൽ ?

കോട്ടയത്തെ റബർ ഫാക്ടറിയിൽ നിന്നു തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. ആരംഭിച്ചിട്ടധികമാകാത്ത യൂണിയനും, ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു വ്യവസായിയുമായിട്ടാണു വഴംവലി. ഭാവിയിൽ ഉയർന്നുവരേണ്ട വ്യവസായത്തിനു ആരോഗ്യകരമല്ലയിതു്. എലിയെ തോല്പിച്ചു് ഇല്ലം ചുട്ടാൽ—?— ? — ? — ?

പി. എ. പരമേശ്വരൻനായർ

സാഹിത്യത്തിലെ പുതുമ

പരിണാമസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാണു കാലം. ചലനാത്മകമായ ലോകത്തിൽ പരിണാമങ്ങളും പരിവർത്തനങ്ങളും വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതു കാലമാണ്. കാലചക്രഭ്രമണത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ സസൂക്ഷ്മം നോക്കി പഠിച്ചിട്ടുള്ള മനീഷികൾ ഭാവി ലോകത്തെപ്പററി പല നിഗമനങ്ങളും ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ, ഭാരതത്തിലെ ചാതുർവർണ്ണ്യത്തെപ്പററി നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച ലോക സംസ്ക്കാരം ക്ഷത്രിയ വൈശ്യാധിപത്യത്തെ പിന്നിട്ടു ശൂദ്രാധിപത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. ശൂദ്രാധിപത്യമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തൊഴിലാളികളുടെ ആധിപത്യമെന്ന് അദ്ദേഹം സസൂക്ഷ്മം അർത്ഥനിർവ്വചനവും നല്കുന്നുണ്ട്. അന്തർരാഷ്ട്രീയ വികാസത്തെ കാര്യകാരണബന്ധത്തോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ നിഗമനം വിവേകത്തിന്റെ ഭാസുരച്ഛായയിൽ വിശ്രമം കൊള്ളുന്നതു് കാണുവാൻ വിഷമമില്ല.

18-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ആവിർഭവിച്ച ഭൌതികാസക്തി ഫ്രാൻസിൽ കടന്നു അവിടെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത വിപ്ലവാസക്തി, ഒരു വിപ്ലവം കൊണ്ടു ഫ്രാൻസിനു വലിയ നേട്ടങ്ങളൊന്നും സമ്പാദിച്ചു കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും വിശ്വസാഹിത്യത്തിനു അതുല്യമായ പല സംഭാവനകളും കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നതിനു ഫ്രാൻസിനെ സഹായിച്ചു. പ്രസിദ്ധ ചിന്തകന്മാരുടെ ജന്മഭൂവായ ജർമ്മനി രസതന്ത്രത്തിൽ നേടിയ പ്രാവീണ്യം പോലെ തന്നെ, ദർശന സംഹിതകളിലും സാമുദായിക ശാസ്ത്രത്തിലും പ്രാമാണികത്വം സ്ഥാപിച്ച പല ചിന്തകന്മാരും ജന്മഭൂവായി. സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തിൽ വിപ്ലവം വരുത്തിയ കാറൽ മാർക്ക്സിന്റെ ജീവിതവും ചിന്തകളും ജർമ്മനിയിൽ യാതൊരു സ്വാധീനശക്തിയും ചെലുത്തിയില്ലെങ്കിലും, റഷ്യയിൽ ഒരു പുതിയ സമുദായക്രമവും, സംസ്കാരവും, ചരിത്രവും സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തു. അത്യുഗ്രമായ മർദ്ദനശക്തിയും, മൃഗീയമായ നയങ്ങളും കൂടി ആസുരഭരണം നടത്തിയിരുന്ന റഷ്യയിൽ, വാത്മീകിയോ, വ്യാസനോ, കാളിദാസനോ, പാണിനിയോ, ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും ഒരു പുഷ്കിനും, ഒരു ടോൾസ്റ്റോയിയും, ഒരു ടർജീനിവും, ഒരു മാക്സിം ഗോർക്കിയും അതിനു ശേഷം അനേകം ജനകീയ സാഹിത്യനേതാക്കളും അവിടെ ജനിച്ചു. റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തെ മാത്രമല്ല, വിശ്വസാഹിത്യത്തെത്തന്നെ പരിപോഷിപ്പിച്ചു. പദ്യസാഹിത്യത്തിലും ഇതിനകം വന്നുചേർന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടു പദ്യസാഹിത്യത്തിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയപ്പോൾ ജർമ്മനി സംഗീതം കൊണ്ടു ലോകശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഫ്രാൻസ് വീണ്ടും ചരിത്ര കലയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകി. പഴമയുടെ കാഴ്ച ബംഗ്ലാവെന്ന കുപ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ച ഇററലി പോലും ഫ്യൂച്ചറിസമെന്ന പ്രസ്ഥാന വിശേഷം വിശ്വസാഹിത്യത്തിനു കാഴ്ചവച്ചു. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ നാടക പ്രസ്ഥാനത്തിനു വളരെക്കാലത്തേയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകുവാൻ ഷേക്സ്പീയർക്കു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഇബ്സൻ ഇതിവൃത്തത്തിലും സാങ്കേതിക മാർഗ്ഗത്തിലും വിപ്ലവം വരുത്തിവച്ചു. ലൂയിജിപിരാൻഡലോ, ചെക്കോവ്, ഗാത്സ്വർത്തി, ഹാപ്ട്മാൻ, ബർണാർഡ്ഷാ എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാടകകൃത്തുകൾ വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ വരുത്തിവച്ച പരിവർത്തനങ്ങൾ അത്ഭുതകരങ്ങളാണ്. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ ചെറുകഥാ സാമ്രാജ്യം അതിവിപുലമാണ്. ചെറുകഥാ സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫ്രാൻസിൽ നിന്നും വീശിയ കാററു റഷ്യയിൽ കൂടി കടന്നു അമേരിക്കയിലോളം എത്തി നിൽക്കുകയാണ്. ചെറുകഥാ സാഹിത്യത്തിൽ അസൂയാർഹമായ വിജയം സമ്പാദിച്ച ടാഗോർ സാങ്കേതികരീതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആന്റൺ ചെക്കോവിനെ അനുകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നു പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യ വിശാരദന്മാരിൽ പലരും അതു ചിത്തശല്യമുളവാക്കിയേക്കും. തന്റെ മനോഹര ഗ്രന്ഥങ്ങൾവഴി വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ സമ്പാദിച്ച മുൽക്ക്രാജ് ആനന്ദ് വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും വെളിച്ചം കൊളുത്തി വികസിച്ച ഒരു ഭാരതീയനാണ്. അതുപോലെ തന്നെ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ, ഇക്ബാൽ, എന്നീ പുണ്യശ്ലോകന്മാരെ സ്വാഗതം ചൊല്ലി ആദരിക്കുവാൻ വിശ്വസാഹിത്യം മടിച്ചില്ല. മനോഹരമായ ഓരോ ആത്മകഥകൾ കൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷു സാഹിത്യത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച ജവഹർലാലും സഹോദരികൃഷ്ണയും വിശ്വസാഹിത്യത്തെ വിസ്മരിച്ചവരല്ല. ചിന്തകൾക്കും ഭാവനയ്ക്കും വിലങ്ങു വയ്ക്കാൻ! മുതിരുന്നവർ സാംസ്ക്കാരികമായി അന്ധകാര യുഗത്തിന്റെ പ്രാതിനിദ്ധ്യമാണ് വഹിക്കുന്നതു്.

ഭാഷാസാഹിത്യം, പാരാവാര സദൃശമായ വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു ബിന്ദുമാത്രമാണ്. വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലും സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല ഒരു കാര്യം നമുക്കിവിടെ തുറന്നു സമ്മതിക്കാം. തമിഴിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നു വിമോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഭാഷാസാഹിത്യം സംസ്കൃതത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ അടിഞ്ഞൊതുങ്ങുകയാണ് ചെയ്തതു്. എഴുത്തച്ഛൻ മുതൽ കെ. സി. കേശവപിള്ള വരെയുള്ള നമ്മുടെ കവികൾ പ്രാക്പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായ രീതി വിശേഷത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടു കടംമേടിച്ച ഇതിവൃത്തങ്ങളിൽ ഭാവത്തിൽ സ്പർശിക്കാതെ രൂപനിർമ്മിതി സാധിക്കുകയല്ലേ ചെയ്തതു്. "സദ്വർണ്ണാഞ്ചിത ശയ്യ ചേർന്നു അഴകെഴും ഭാവപ്രഭാവത്തോടും, മൃദുശാനഗുണപ്രയുക്ത വിവിധാലങ്കാരസമ്പത്തോടും," അക്ലിഷ്ടമായ പ്രസാദദീക്ഷയോടും കൂടിയ കാളിദാസകവിതയെ ഭാവത്തിൽ സ്പർശിക്കാത്തവിധം അനുകരിച്ച കവികളോടു പ്രൊഫസർ എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കല്യാണത്തിന്റെ ധിറുതിയിൽ താലികെട്ടാൻ മറന്നുപോകരുതെന്നു ഉപദേശിച്ചു. സാഹിത്യചരിത്രം പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി അന്നത്തെ ആ വാദപ്രതിവാദത്തെ ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസവാദമെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്? രൂപപ്പൊലിമയിൽ വിസ്മൃതമായിപ്പോയ ഭാവപ്രഭാവത്തെപ്പററി അനുശോചിക്കുക!

പഴമയുടെ ആ അന്തരം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ച ചില വെള്ളിവരകളെ നാം വിസ്മരിക്കണമെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വാധീന ശക്തിയുടെ ഫലമായി ചന്തുമേനവൻ 1064-ൽ "ഇന്ദുലേഖ"യും 1066-ൽ "ശാരദ"യും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. നായർസമുദായത്തിൽ നിലവിലിരുന്നിരുന്ന അധഃപതിച്ച മരുമക്കത്തായത്തെ ആക്ഷേപിക്കാനും മക്കത്തായമെന്ന ആശയം നായന്മാരുടെ ചിന്താമുകുരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് ചന്തുമേനോൻ ഇന്ദുലേഖ രചിച്ചതു്. ശാരദ കുറെക്കൂടി മുമ്പോട്ടുകടന്നു, മക്കത്തായമെന്ന ആശയം നായർസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ഉളവാക്കാവുന്ന ആഘാതപ്രത്യാഘാതങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടുന്നതാണ്. 14 കൊല്ലത്തിനുശേഷം 1078നോടടുത്തു സി. വി. രാമൻപിള്ള "മാർത്താണ്ഡവർമ്മ" വിരചിച്ചു. അങ്ങനെ റൊമാൻറിക് പ്രസ്ഥാനം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയിൽ സി. വി. രാമൻപിള്ളയ്ക്കു പററിയ രാഷ്ട്രീയമായ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനാണ് അദ്ദേഹം "ധർമ്മരാജാ"വും 'രാമരാജബഹദൂറും' പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്. സി. വി. യ്ക്കുശേഷം രാഷ്ട്രീയ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ പലരും പലതുമെഴുതി; "മലയാളരാജ്യം" അനുദിനപ്പത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേരുപോലും പറയാതെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെ

നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലെങ്കിൽ

ഉടനെ വി. പി. അയയ്ക്കുവാനെഴുതുക.

1.	പതിവ്രത (കഥകൾ) തകഴി	1	4	0
2.	നെട്ടവീർപ്പുകൾ (") ആർ. എസ്സ്. കുറുപ്പ്	0	10	0
3.	നടി (നോവൽ) കേശവദേവ്	2	8	0
4.	ചിത്രശാല (ഗദ്യകവിത) കേശവദേവ്	1	0	0
5.	ശവപ്പെട്ടി (നാടകം) ഹരീന്ദ്രനാഥൻ	0	10	0
6.	അച്ഛൻ (നാടകം) പൊററക്കാട്ട്	1	0	0
7.	ആധുനിക റഷ്യ	1	0	0
8.	അഞ്ചു ചീത്തകഥകൾ	1	0	0

അരുണാബുക്ക്സ്റ്റാൾ ആലപ്പുഴ

അച്ചടിയിൽ

വ പ്രേമകഥകൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ

വി. സി. ചാക്കോ എം. ഏ.

വില രൂപാ 1.

ഡി. സി. കമ്പനി കോട്ടയം

ട "ഭാവിഭാസ്കരൻ" ഒഴിച്ചു ഈ അട്ടത്തകാലത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ചേരമാൻ പെരുമാൾ വരെ പരാജയത്തിന്റെ തിക്തഫലത്തെ അനുവാചകരിൽ കുത്തിനിറയ്ക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു്. പ്രേമാമൃതം നിരൂപകന്മാർക്ക് അതിൽ പല വൈകല്യങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ജീവിതത്തിന്റെ യാതനകളും, പൊട്ടിച്ചിരികളും, അരുമറിയഭോഷത്തങ്ങളും കൊടും വഞ്ചനകളും, ലമ്പടത്തവും അകാരണ വാത്സല്യത്തിന്റെ തേനുറവയും അദ്ദേഹം ആ നോവലുകളിൽ ചിത്രീകരിച്ചു. കവിയശപ്രാർത്ഥികളായ പകത്തിയെഴുത്തുഗുമസ്ഥന്മാർ ജീവിതത്തിൽനിന്നു ഒളിച്ചോടിയപ്പോൾ സി. വി. ജീവിതം ചിത്രീകരിച്ചു. വിവാഹപര്യന്തമായിരുന്നല്ലോ അന്നത്തെ നോവലുകളും ചെറുകഥകളും. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വവിലാസംകൊണ്ടു ഭാഷാസാഹിത്യത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നന്മാർക്ക് കൃതജ്ഞത.

പദ്യസാഹിത്യത്തിൽ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാവാൻ കാലം കുറച്ചുകൂടി വേണ്ടിവന്നു. 1083-ൽ മഹാകാവ്യമെഴുതാത്ത മഹാകവി; കുമാരനാശാൻ നവനവോല്ലേഖ നൈപുണ്യംകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധിനേടിയ "വീണപൂവ്" പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സിമ്പോളിക് സാങ്കേതികമാർഗ്ഗമുപയോഗിച്ചു വിരചിച്ച ആ ഖണ്ഡകവിത, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മൈൽക്കുറ്റിയായിരുന്നു. 1086-ൽ വി സി ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ തന്റെ വിശ്വരൂപം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ദേശഭക്തിയുടെ ലഹരി കേരളീയരിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുവാൻ ആദ്യത്തെ കുരു കുത്തിയതു് വി. സി. യായിരുന്നു. പ്രകൃതപ്രേമം ആത്മാർത്ഥതയുടെ കണ്ണുനീരിൽ ചാലിച്ചു വിരചിച്ച വിശ്വരൂപം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗം വെട്ടിത്തെളിച്ചു. വിശ്വരൂപത്തെ തുടർന്നു. "നളിനി" പുറത്തുവന്നു. വള്ളത്തോൾ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പു്. നാലപ്പാട്ട്, കുറ്റിപ്പുറത്തു്, വെണ്ണിക്കുളം, വൈലോപ്പിള്ളി. ശ്രീധരമേനോൻ, കെ, കെ. രാജ പി. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ, കെ. മാധവിഅമ്മ, ബാലാമണിഅമ്മ, എന്നിവർ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ പദ്യവിഭാഗത്തിൽ അമൂല്യസേവനം അർപ്പിച്ചവരും അർപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണു്.

1098-ൽ കുമാരനാശാൻ "ദുരവസ്ഥ" പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. റൊമാൻറിക് പ്രസ്ഥാനത്തിൽകൂടി ജൈത്രയാത്ര നടത്തിയ ആശാൻ റിയലിസ്റ്റിക് സാങ്കേതിക മാർഗ്ഗമുപയോഗിച്ചപ്പോൾ വികാരത്തിന്റെ കടുംചായം വീണു പലയിടവും തീക്ഷ്ണവർണ്ണം കലർന്നുപോയെന്നും മറ്റും നമുക്കദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കാമെങ്കിലും ആശാന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൂപ്പുകൈ അർപ്പിക്കാതെ കടന്നുപോകുവാൻ നാം ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. "ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി"യും ദുരവസ്ഥയും അതിന്റെ പാകപ്പിഴകൾ ഇരുന്നാൽകൂടി ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ രണ്ടു വിപ്ലവബീജങ്ങളായിരുന്നു. കുമാരനാശാനെ തുടർന്നു ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ള, പാലാ നാരായണൻനായർ, എൻ വി കൃഷ്ണവാര്യർ, അരീപ്പറമ്പത്തു് നാരായണമേനോൻ കെ. നാരായണമേനോൻ, വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്, ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, എന്നിവർ ഇന്നത്തെ സമുദായസ്ഥിതിയുടെ വൈകല്യങ്ങളെ കലാസുഭഗമായി, ശക്തിയുക്തമായി പദ്യസാഹിത്യത്തിനു വിഷയമാക്കി. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ മനോഹരമായ പദ്യത്തിൽകൂടി സമുദായ വൈകല്യങ്ങളെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല ആക്ഷേപിച്ചതു്. ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലിക ദുരപ്പിടിച്ചസാമ്രാജ്യത്തോടൊപ്പം (കന്നാലികളല്ല.) മുതലാളിത്തത്തേയും ആക്ഷേപിക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ചെറ്റക്കുടിലുകളിൽ ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങുന്ന ദയനീയജീവിതത്തെ കലാസുഭഗമായി ചിത്രീകരിച്ച അരീപ്പറമ്പത്തു് നാരായണമേനോൻ വിശപ്പിന്റെ തീച്ചൂളയിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചുപോയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ കേരളത്തിലെ സഹൃദയരുടെ ഹൃദയഭിത്തികളിൽ ഇന്നും മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്

ചെറുകഥകളും കാഥികന്മാരും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ സുലഭമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ കുഞ്ഞുകൃഷ്ണമേനോൻ തുടങ്ങി ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ളവരെ ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിൽ പ്രവർത്തിയെടുത്ത പല പൂർവ്വികരും നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. കലാതത്വങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു നെടുനെടുങ്കൻ വർണ്ണനകൾക്കും അതുവഴി വൃഥാസ്ഥൂലതയ്ക്കും വേണ്ടി അമിതവ്യായാമം ശീലിച്ച ആ കാഥികാകാഥികന്മാരോടു അവർ അർഹിക്കുന്ന കൃതജ്ഞത നമുക്കുണ്ടെങ്കിലും, ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്തിവച്ചതു് ശ്രീമാൻ തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയാണു്. ജീവിതത്തിന്റെ തെരുവീഥിയിൽ കടന്നു, നമുക്കുചുറ്റുംകാണുന്ന സാമാന്യമനുഷ്യരുടെ ജീവിതചലനങ്ങളെ ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തകഴി മനുഷ്യരിൽമാത്രമല്ല ചേന്നൻപറയൻ വളർത്തിയ പട്ടിയിൽപോലും വികാരസംഘട്ടനങ്ങൾ ദർശിച്ച ഭാവനാസമ്പന്നനാണു്. തകഴിയെത്തുടർന്നു പി കേശവദേവ്, ബഷീർ എസ്സ് കെ പൊറ്റെക്കാട്ട പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ, സി ബി കുമാർ, പൊൻകുന്നംവർക്കി, കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള, കെ മാധവിഅമ്മ, ലളിതാംബിക അന്തർജനം, കെ സരസ്വതി അമ്മ എന്നിവർ ചെറുകഥാസാഹിത്യത്തിനു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭാവനകൾ ഏതു ഭാഷയ്ക്കും അഭിമാനിക്കത്തക്കതാണു്

ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ നാടകവിഭാഗവുംനോവൽവിഭാഗവുംവളരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ദയനീയമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. ചെറുകഥാസാഹിത്യം വളരുന്നതുപോലെ ഏകാങ്കനാടകങ്ങൾ ഭാഷയിൽ വളരുന്നില്ല. നോവലുകൾക്കു പകരം നോവകുകളാണു് (ലഘുനോവൽ) ഇന്നു ഭാഷയിൽ അവതരിക്കുന്നതു്. തകഴിയുടെ ചില നോവലറ്റുകളും, ബഷീറിന്റെ "ബാല്യകാലസഖി"യും ഒഴിച്ചാൽ നിരൂപണം അർഹിക്കുന്ന നോവലറ്റുകൾതന്നെ വളരെ വിരളമാണു്. ഉചിതമായ മാതൃകകൾ മുമ്പിൽ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഭാഷയിലെ ഗദ്യനാടകങ്ങൾ നമ്മിൽ ആശാനാളം അങ്കുരിപ്പിക്കുന്നില്ല. സാമുദായിക നാടകമെന്നപേരിൽ അച്ചിലിടപ്പെട്ട പല പുസ്തകങ്ങളും നമുക്കു കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും വെളിച്ചത്തിൽ വെച്ചു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പലതും നിഴലുകൾ മാത്രമാണു്. ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രത്തിലെ ചിലനിഗമനങ്ങൾക്കു വിശദീകരണം നൽകുവാൻവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട ചില ഗദ്യനാടകങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടു്. അനുകരണാഭാസങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയ അത്തരം നാടകങ്ങൾ ഒരുതരം വിശ്വാമിത്രസൃഷ്ടികളാണു്. ഗ്രന്ഥകാരൻ പിന്നിൽനിന്നു ചരടുവലിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ജീവനില്ലാത്ത കഥാപാത്രങ്ങളും, ശാലീനമല്ലാത്ത ശയ്യാവിശേഷങ്ങളും മറ്റും മറ്റും ചേർന്നു ആ നാടകങ്ങളെ വികൃതമാക്കിയിരിക്കുന്നതു് കുറച്ചൊന്നുമല്ല. മനഃശാസ്ത്രപ്രമാണങ്ങൾ ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ ഉപകരണങ്ങളെ ആയിക്കൂടൂ; ലക്ഷ്യമായിത്തീരരുതു്. ജീവിതനിരീക്ഷകനായ ഒരു കലാകാരൻ മനഃശാസ്ത്രപ്രമാണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വേട്ടനായാടൽ നടത്തേണ്ടതില്ല. ജീവിതനിരീക്ഷണം സാധിച്ചാൽ മതി. ഡസ്റ്റോവസ്കി മുതലായ ഭാവനാസമ്പന്നന്മാർ അതാണല്ലോ ചെയ്തതു്. വൈക്കം മഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ കഥാബീജം പുളിമാന പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ "സമത്വവാദി" മുതലായ കൈവിരലുകൊണ്ടെണ്ണാവുന്ന നാടകങ്ങളെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

ജീവചരിത്രം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ കടക്കുമ്പോഴാണു് മലയാളഭാഷയിലെ ദാരിദ്ര്യം കണ്ടു നാം അമ്പരക്കുന്നതു്. ജീവചരിത്രം ഒരു കലാസൃഷ്ടിയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ അതു വിശ്വസിക്കുമോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആരും ജീവചരിത്രമർഹിക്കുന്നില്ല. മലയാളത്തിലെ ജീവചരിത്രത്തിലധികവും "കാക്കപിടുത്തത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളായിരുന്നു. വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ ജീവചരിത്രം വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ള സാങ്കേതിക വൈവിദ്ധ്യങ്ങളും പ്രണവതകളും, ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ശ്രീഗുപ്തൻ നായർ മലയാളരാജ്യം" തിരുനാൾ വിശേഷാൽ പ്രതിയിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതിയിരുന്നു. വിശ്വസാഹത്യം നൾകുന്ന മാർഗ്ഗദർശിത്വം അവലംബിച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ സ്ഥിതി അഭിനന്ദനീയമല്ല. "ചങ്ങനാശേരി" "സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻ" എന്നീ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഞാൻ അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു അവ നിരൂപണം അർഹിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു്.

നമുക്കു കുറവുകൾ പലതുമുണ്ടു്; കുറ്റങ്ങളും. എന്നാൽകൂടി നാം പുരോഗമിക്കുകയാണു്; പശ്ചാത് ഗമിക്കുകയല്ല.

ഇന്നത്തെ പുതുമ അധികവും പ്രതിപാദനത്തിലാണെന്നു ഒരു ആക്ഷേപമുണ്ടു്. ആ ആക്ഷേപം വഹിക്കത്തക്കതാണോ? വിദേശീയസാഹിത്യച്ചരക്കുകളെ എങ്ങനെയെങ്കിലും വൃത്തത്തിൽ ബന്ധിച്ചു കാഴ്ചവെച്ചാൽ കാര്യമായി എന്നാരും വിചാരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ സാങ്കേതികരീതികളെ അനുകരിക്കാറുണ്ടു്. നവീന മാതൃകകളെ അനുകരിക്കാറുണ്ടു്. പൗരാണികന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ കുറെയെങ്കിലും മോഷ്ടിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. എന്നാൽ അവരുടെ കലാസൃഷ്ടികളെല്ലാം അനുകരണങ്ങളോ മോഷണങ്ങളോ അല്ല. പ്രതിപാദനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ ഇതിവൃത്തസ്വീകരണത്തിലും നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നുണ്ടു് 'കലകലയ്ക്കുവേണ്ടി' എന്നൊരു വാദം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചില ചിത്രകാരന്മാർ ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നാരും ആ വാദത്തിനു ഉത്തരവ് നൽകുന്നില്ല. (മലയാളക്കരയിലെ അപൂർവം ചില നിരൂപകന്മാർ മൂതമായ ആ

ആരുടെ രക്തം?

ജപ്പാന്റെ ഇൻഡ്യാ ആക്രമണം പശ്ചാത്തലമാക്കി എഴുതിയ മികച്ച രാഷ്ട്രീയനാടകം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:-ആലിസർദാർ ജാഫറി

വിവർത്തകൻ:-പി വി രാമവാരിയർ

ഈ നാടകം ബോംബേ നഗരത്തിൽ പതിനെട്ടു പ്രാവശ്യം അഭിനയിക്കയുണ്ടായി.

ജൂൺ 15-ാംനു-പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും.

വില രൂപാ ഒന്നു മാത്രം

നിങ്ങളുടെ കോപ്പിക്കു് മുൻകൂട്ടി ഓർഡർ ചെയ്യുക.

ഡി സി കമ്പനി കോട്ടയം

ആശയത്തെ നോക്കി പുലമ്പുകയും നെടുവീർപ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.) കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി എന്ന വാദക്കാരനാണല്ലോ. ഇതിവൃത്തത്തെ വിഗണിച്ച് പ്രതിപാദനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്. സ്പഷ്ടമായ ഉദ്ദേശങ്ങളോടു കൂടിയാണ് ഇന്നു സാഹിത്യ സേവനം നടത്തുന്നതു്. പി. കുഞ്ഞുരാമൻനായർക്കും ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിനും തന്റെ സാഹിത്യസേവനത്തിൽ ഉദ്ദേശമുണ്ട്, വ്യക്തികളുടെ സംഘട്ടനമാണ് സമുദായമെന്നും വ്യക്തികളെ ഉദ്ധരിച്ച് സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കാമെന്നും പി. വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ, വ്യക്തി സമുദായത്തിലെ ഒരംഗംമാത്രമാണെന്നും ഉൽഗതിയും, അധഃപതനവും ഒന്നിച്ചാണെന്നും ജി. വിശ്വസിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി അഭിപ്രായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ലക്ഷ്യം ഒന്നാണ്. പുതുമയുടെ നേരെ വെറുപ്പോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില സാഹിത്യകാരന്മാർ നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ളതു ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പുതുമയെ ആദരിക്കുവാൻ തയാറായതുമൂലം "സാഹിത്യപരിഷത്ത് ത്രൈമാസികം" പോലും അധഃപതിച്ചുപോയെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാർ നമ്മുടെയിടയിലുണ്ട്; അതവരുടെ തെററുമല്ല. യാഥാസ്ഥിതികത്വവും, പുതുപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ നോക്കി പഠിക്കുന്നതിൽ കാണിക്കുന്ന അലസതയുമാണ് അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കുമുമ്പിൽ മറതൂക്കുന്നതു്. നമുക്കു കിട്ടുന്ന ശിക്ഷണവും അതിനു അനുഗുണമാണ്. ശ്രീ എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള "തേന്മുള്ളുകൾ" എന്ന ചെറുകഥാ സമാഹാരത്തെ വിമർശിക്കുന്നവേളയിൽ കനകമുത്ത് ഈ വാചകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അസന്മരണങ്ങളായ ആശയങ്ങൾക്കും ആദർശങ്ങൾക്കും കിടന്നു ചാകാനുള്ള ആശുപത്രികളാണ് നമ്മുടെ സർവകലാശാലകൾ. വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ അവഗാഹം സിദ്ധിച്ച ഒരു പണ്ഡിതനും സ്വതന്ത്രചിന്തകനുമായ ശ്രീ കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ അനുഭവങ്ങളെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ആ വാദത്തെ പിൻതാങ്ങുകയുണ്ടായി. സാഹിത്യത്തിലെ പുതുമയെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ അതിനുവിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ അല്പസമയം പഠിക്കാനും ചിന്തിക്കാനും ചിലവഴിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ".

ആധുനികസാഹിത്യം സംസ്കാരത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് അടുത്ത ആക്ഷേപം. എന്താണീ സംസ്കാരം എന്നവർ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. കേരളീയരുടെ അനാർഭാട ജീവിതവും ജീവിതാദർശങ്ങളും പരത്തിപ്പറയുന്നതിൽ അവർക്കു വലിയ തൃപ്തിയാണ്. സംസ്കാരങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ സ്വയം പൂർണ്ണങ്ങളല്ല; ഭാരതത്തിന്റേയും കേരളത്തിന്റേയും. നമ്മിൽ പല വിശ്വസിക്കുന്നതു പോലൊരു ഭാരതത്തിനോ കേരളത്തിനോ ഒററ സംസ്കാരമല്ല നിലവിലുള്ളതു്; സംസ്കാരങ്ങളാണ്. സങ്കീർണ്ണസംസ്കാരത്തിൽനിന്ന് ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം കരുപ്പിടിക്കാനാണ് ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ശ്രമം. ആറുമാസം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ കുട്ടിക്കു തയിപ്പിച്ച പട്ടുകുപ്പായം പതിനേഴു വയസ്സിലും ഉപയോഗിക്കണമെന്നു ശഠിക്കുന്നതു ബാലിശമാണ്. മതം, വേഷം, ഭാഷ എന്നിതിനെല്ലാം ഉപരിയായി ഇന്നു ലോകത്തെ ഇണക്കിച്ചേർക്കുന്ന ചില വിചാരതന്തുക്കളുണ്ട്. അത്തരം ചിന്തകളും ആദർശങ്ങളും ലക്ഷ്യംവച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സാഹിത്യസേവനം. വിശ്വരംഗത്തിൽ വെറും കാഴ്ചക്കാരായി നിൽക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ കേരളം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. "തന്റെ നാടിന്റെ നാവൊന്നനങ്ങിയാൽ ലോകം ശ്രദ്ധിക്കും കാലം വരും" എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണു അവരിൽ പലരും. സ്ഥലകാല സീമകളുടെ ദൈർഘ്യം വെട്ടിച്ചുരുക്കിക്കൊണ്ട് വാനിന്റെ ഹൃദയത്തെ ചിന്തിപ്പായുന്ന വിമാനങ്ങളും, സംഹാരശക്തിയുടെ ആസുര സൃഷ്ടിയായ "അററാമിക് ബോംബും" സ്വാധീന ശക്തി ചെലുത്തുന്ന യുഗത്തിൽ സാഹിത്യകാരന്മാരേയും ചിന്തകന്മാരേയും "ചായക്കലത്തിലെ കോളിള" ക്കത്തിനു ശിങ്കിടി പാടാൻ ക്ഷണിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!

അച്ഛനും മകളും തമ്മിലും, അമ്മയും മകനും തമ്മിലും സഹോദരനും സഹോദരിയും തമ്മിലും, ഉള്ള പ്രണയത്തേയും കാമപൂരണത്തേയും ചിത്രീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമാണ് നമുക്കുള്ളതു്, അതു ലജ്ജാവഹമല്ലേ എന്നു ചില സാഹിത്യവിശാരദന്മാർ സംശയിക്കുന്നു. വളരെ അപൂർവ്വമായി അത്തരം ചില കഥകൾ ഭാഷയിൽ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. "മകളുടെ മകൾ" ഇതാണു സാമ്രാജ്ഞി (തകഴി) പതിവ്രത" പി. കേശവദേവ് "ആരുടെ തെററു്" (പി. എ. വാര്യർ) എന്നിതെല്ലാം അത്തരത്തിൽ പെടുന്നു. ഇത്തരം ആശയങ്ങൾ മലയാളികൾക്കും അപരിചിതങ്ങളാണോ? ഭാരതസംസ്കാരം ഇതൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ലേ? പിന്നാമ്പുറം കാണാനുള്ള കണ്ണാടികളാണു പുരാണങ്ങളെങ്കിൽ, അഗമ്യഗമനം പുരാണം സഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. "അഗമ്യഗമന"മെന്ന വാക്കു തന്നെ "ഭാരത"ത്തിന്റേതാണ്. സൃഷ്ടികർത്താവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വിരിഞ്ചൻ സ്വന്തം പുത്രിയുടെ ഭർത്താവാണെന്നാണു പുരാണമതം. മഹാഭാരതത്തിൽ കുന്തി അഗമ്യഗമനത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നുണ്ട്. പുരാണത്തിന്റെ സങ്കല്പധാരയയിൽ ഇനിയും നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ പേമുഖം കുത്തിത്തിരുകി ഇരിക്കണമെന്നല്ല ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ വിവക്ഷ. ഒരു നവയുഗത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്ന പല പൊരുത്തക്കേടുകളും തിരുത്തിച്ചേർക്കേണ്ടതുണ്ട്. സാമ്പത്തികസമത്വം, സാമുദായികസമത്വം, സാംസ്കാരികസമത്വം എന്നിങ്ങനെ പല സമത്വങ്ങളും നമുക്കു വിളയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്നു കാണുന്ന പൊരുത്തക്കേടുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവയ്ക്കൊരറുതിവരുത്താൻ സാഹിത്യകാരന്മാർ നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. കാമം ഒരു നൈതികവ്യസനയാണ്. സദാചാരബോധമാണു കാമാസക്തിയെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുന്നതു്. ക്ഷീണങ്ങളും ക്ഷണികങ്ങളുമായ വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമയായിപ്പോകുക എന്നുള്ളതു മനുഷ്യന്റെ ഒരു ദൗർബല്യമാണ്. സംസ്കാരബോധവും ചിന്താശക്തിയുമാണു ശാലീനതയുടെ കാവൽക്കാർ. നമ്മിൽ പലരും വിചാരിക്കുന്നതു ചെയ്യാത്തവരും ചെയ്യുന്നതു വിചാരിക്കാത്തവരുമാണ്. കാലഹരണം വന്നുപോയ ആശയങ്ങളും ആചാരങ്ങളുമാണു നമ്മുടെ സമുദായബന്ധത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതെങ്കിൽ ചിലരെല്ലാം വിപ്ളവകാരികളായി മാറി എന്നു വരും. അസംതൃപ്തങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ ഉപബോധചിത്തവൃത്തികളിൽ കിടന്നു മല്ലിട്ടു സബോധചിത്തവൃത്തിയെ മുഗ്ദ്ധമാക്കുമ്പോൾ, വല്ലപ്പോഴും അഗമ്യഗമനം തന്നെ നടന്നു എന്നു വരാം. സാംസ്കാരികസമത്വം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അഗമ്യഗമനത്തെ തടയുവാൻ അതിന്റെ നിദാനം ആരാഞ്ഞു പ്രതിവിധി കല്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഞരമ്പുരോഗിയായ ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യ വികാരസംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടി വ്യഭിചരിച്ചാൽ അതു മുഴുവൻ അവളുടെ കുററമല്ല. നാമെല്ലാം ഉടുപ്പിലും നടപ്പിലും സന്മാർഗ്ഗികളാണ്. വികാരങ്ങളുടെ അടിമയായി, പടത്തിന്റെ നടുവിലും, അയൽവക്കത്തെ വധുക്കളുടെ മണിയറകളിലും (ഭാവനയിൽ കൂടി) അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ അതൃപ്തനായ വിദ്യാർത്ഥി സ്വന്തം സഹോദരിയുടെ സ്ത്രീത്വത്തിൽ അഭിനിവേശം കാണിച്ചിട്ടും അവൻ സമുദായത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സന്മാർഗ്ഗിയാണ്. ("ഇതാണു സന്മാർഗ്ഗി") ചിന്തയിലും, വാക്കിലും, പ്രവർത്തിയിലും സന്മാർഗ്ഗികളായുള്ളവരെയാണു നമുക്കാവശ്യം. അത്തരം ഒരു പുതിയ സമുദായക്രമത്തിലേ സാർവത്രികമായി കാണപ്പെടൂ. അതു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു സാഹിത്യകാരന്മാർ അഗമ്യഗമനം ചിത്രീകരിക്കുന്നതു്.

ആശയം അടക്കി ഒതുക്കി, സ്ഫുടികസ്ഫുടം പ്രതിപാദിക്കുക എന്നുള്ളതു് ഒരു മേന്മയല്ല. പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആശയം അനുവാചകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മായാത്ത വിധം പതിയുകയും അവനെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ് മേന്മ. അനുവാചകരിൽ വ്യക്തിപരമല്ലാത്തവികാരം ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു വ്യഷ്ടിയെ സമഷ്ടിയോടിണക്കുക എന്നുള്ളതാണ് സാഹിത്യകാരന്റെ കർത്തവ്യം. താഴെച്ചേർക്കുന്ന വരികൾ പരിശോധിക്കുക:—

"കൊച്ചുതാരങ്ങളെ ! ആളുവിനിരുട്ടിന്റെ
മച്ചിലാകിലും നിങ്ങളാത്മീയ പ്രകാശത്തെ !
നേരെയൊരിഴകളാൽ നെയ്യുവിൻ സ്തംഭിപ്പിച്ചു
പാരിടം വാഴ്വോരല്ലിന്നതിമാവരണത്തെ
മന്നിനെ ഞെരുക്കീടു കിരുളിൻ ചുടുചോര
ചിന്തിടും ഭാസ്വച്ചക്രം ജ്വലിക്കും കരം പൊക്കി
തഞ്ചിര വിരോധിതൻ നെഞ്ചിലൂടവേ, തുളും
കഞ്ചിരോമമാന്നൊരച്ചുവപ്പൻ കതിരയെ
വെമ്പിടുമതിൻ രശ്മിവെട്ടിച്ചു വിട്ടുംകൊണ്ടു
മുമ്പിൽ വന്നെത്തിപ്പോയിവി ശ്വജാതാവാം "നാളെ"

("ശവപ്പെട്ടി" ജി.) മുകളിൽ കാണുന്ന കവിതയിൽ വ്യക്തമായ ഒരാശയം അതിമനോഹരമായ സാങ്കേതികരീതി ഉപയോഗിച്ച് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്ന സിമ്പോളിക് സാങ്കേതിക രീതി തുലോം മേന്മയേറിയതാണ്. ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപബോധമനസ്സിന്റെ ഭാഷയാണെങ്കിലും, മനസ്സിലാക്കുവാൻ കുറെ വിഷമമാണെങ്കിലും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞാൽ മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല. സിംബളുകളുടെ സന്നിവേശം ജനകീയ സാഹിത്യത്തിന്റെ അടിത്തട്ടു വരെ എത്തുന്ന ഒന്നാണ്.

"കഞ്ഞിതിളപ്പിതടപ്പത്തതിൻ സ്വനം
കണ്ണുപീയൂഷം ശ്രവിക്കവേ കുട്ടികൾ
ആഹ്ലാദമത്തരായ് അമ്മേ വിളികളാൽ
ആഹാരദാത്രിയ്ക്കുപേക്ഷ അയയ്ക്കയായ്

("അത്താഴം" അരീപ്പറമ്പത്തു നാരായണമേനോൻ)

ഇന്നു "മഹാ കവി" കളല്ല സാഹിത്യത്തെ നയിക്കുന്നതു്. "യുവകവി" കളാണ്. സാഹിത്യം പല പരിണതികളും കടന്നു പൊതുജനത്തിന്റെ കയ്യിലെത്തിയിരിക്കയാണ്. അതു ബൃഹത്തായ ഒരു ഒഴുക്കാണ്. ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്തുന്നവർ, അവർ ഒരു കാലത്തു "മഹാ കവി" കളായിരുന്നെങ്കിൽ കൂടി, വിസ്മൃതരായിപ്പോയാൽ അതിശയമില്ല,

പ്രസന്നകേരളം

കുളിക്കൽബസാർ കോട്ടയം.

വരിസംഖ്യ

ഒരാണ്ടത്തേക്ക്	6 ക.
ആറുമാസത്തേക്കു	3 ക.
മൂന്നുമാസത്തേക്കു	ഒന്നരക.

മാനേജർ

(4-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ഞാനിപ്പോഴും താൻ അവരെയൊക്കെ മറന്നിട്ടില്ലല്ലോ? അപ്പോൾ അവിടെയും അവകാശപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല!! മകൻ ഒരു പിതാവിന് ഒരു കളിപ്പാട്ടംമാത്രമാണോ? അമ്പോ! ആ ചിന്ത അയാളെ ഒരു ഭ്രാന്തനാക്കി.

ആർക്കും തമ്മിൽ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. പരസ്പരം സഹായിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ സ്നേഹിക്കയുംചെയ്യും. അല്ലാത്തപ്പോൾ? - - -? അയാൾ ജീവനെത്തന്നെ ഭയന്നു. ആരെയും വിശ്വാസമില്ല. ഉപയോഗമില്ലാത്തവയെ ലോകം വലിച്ചെറിയുകയാണു പതിവ്.

മാത്യൂസ് പഴയ ആളല്ല. അയാൾക്കും കോപവുംവെറുപ്പും ഉണ്ട്. കുട്ടികളെ ശകാരിക്കുന്നതിലും ഭാര്യയെ അനാവശ്യമായി കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലും അയാൾക്ക് അസുഖമുണ്ട്. ആ മൗനത്തിൽ ശക്തിയായ പ്രതിഷേധം കാണാം. അവൻതന്നെ കബളിപ്പിച്ചു. ആ വൃദ്ധൻ പ്രതികാരസന്നദ്ധനായി അയാൾ കൂടുതൽകൂടുതൽ ശകാരിക്കയും കോപിക്കയും ചെയ്തു അവിടെ ആരും സമാധാനമായി ജീവിച്ചുകൂടാ.

വറീച്ചൻ നന്ന പറയും. എക്ഷണി ഉണ്ടാകും. അതിൻെറ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന കലഹങ്ങൾ കണ്ട് മുഗ്ദ്ധിയമായി ആനന്ദിക്കും. പക്ഷെ കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളെ ആരും വിശ്വസിക്കാതെയായി.

ഏലിക്കുട്ടിയെ അയാൾ ഒരു പിശാചിനെപ്പോലെ വെറുത്തു അവൾ തനിക്ക വിഷം തന്നു കൊല്ലുമെന്നു അയാൾ കൂടെക്കൂടെ പറയും അങ്ങനെ അയാൾ പൂച്ചയ്ക്കു കൊടുത്തു നോക്കിയിട്ടു എന്തെങ്കിലും കഴിക്കയുള്ളു എന്നായി

വറീച്ചൻെറ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നാട്ടിൽ പരക്കെ അറിഞ്ഞു. ആ ഉടമ്പടി എല്ലാവരും ചേർന്നു ഒന്നു പുതുക്കുന്നതിനു സുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലർ ആലോചിച്ചു. തൻെറ പ്രവൃത്തിയിലെ തെറ്റു പ്രത്യക്ഷമായി സമ്മതിക്കാൻ ആ വൃദ്ധൻ തയ്യാറായില്ല ആ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മാത്യൂസ് ഒഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.

വറീച്ചൻെറ വിസമ്മതംമൂലം അതു നടന്നില്ലെന്നു ആളുകൾ വിശ്വസിച്ചു. ആ സംഭവം അയാളെ കൂടുതൽ വേദനിപ്പിച്ചു മററാരെക്കാളും അയാൾ അതാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്നു അയാൾക്കറിയാം. നശിച്ച ദുരഭിമാനം.സ്വാഭാവികമായി അതിനു അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! അതു നൽകാതിരിക്കുന്നതിനു മാത്യൂസ് മനഃപൂർവം ശ്രമിച്ചെന്നു അയാൾക്കു തോന്നി.

താൻ ഒരിക്കൽ ചെയ്തതു മാററുവാനല്ലെന്നു വറീച്ചൻ കണ്ടവരോടൊക്കെ കയറിപ്പറഞ്ഞു.

iii

അന്നു ജോർജ്കുട്ടി വറീച്ചനെ കാണുവാൻ ചെന്നു. അടുത്തു ചെന്നുനിന്ന പുത്രനോട് അയാൾ ഒരക്ഷരംപോലും സംസാരിച്ചില്ല. സ്ഥൂലിച്ച ശരീരം നിരയിലേക്ക ചാരി ആ വൃദ്ധൻ കട്ടിലിൽ ചിന്താഗ്രസ്തനായി ഇരിക്കുകയാണ്. ജോർജ്കുട്ടി കുറേക്കൂടി അടുത്തുചെന്നു പിതാവിനെ വിളിച്ചു. അയാൾ അങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല ആ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നതും കവിൾത്തടം ആർദ്രമാകുന്നതും അയാൾ കണ്ടു.

അപ്പച്ചൻ അന്നൊന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഏലിക്കുട്ടി അനുജനെ അറിയിച്ചു. പൂച്ച പുറത്തെങ്ങാൻ പോയാൽ അന്നു ഭക്ഷണമൊന്നും കഴിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു എന്തൊരു ദയനീയമായ അവസ്ഥയാണ്. ആ ദുശ്ശാഠ്യങ്ങളെപ്പററി അവർ വളരെയെല്ലാം അയാളോടു പറഞ്ഞു.

ജോർജ്കുട്ടി കണ്ണീരോടെ പിതാവിനെ തൻെറ വസതിയിലേക്ക ക്ഷണിച്ചു. ആ അഭിമാനിക്ക ആ രംഗം നേരിടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ നിഷേധരൂപത്തിൽകൈയുയർത്തിയിട്ടു കട്ടിലിൽ കമഴ്ന്നുകിടന്നു. ജോർജ്കുട്ടി മൂകനായി ഇറങ്ങിപ്പോയി.

വെയിലാറിയപ്പോൾ വറീച്ചൻ വടിയുമെടുത്തു മുററത്തേക്കിറങ്ങി. ആ മുഖത്തു നിശ്ചയദാർഢ്യവും പ്രസന്നതയും കളിയാടി. അയാൾ മന്ദംമന്ദം മുമ്പോട്ടു നടന്നു. പടികടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഏലിക്കുട്ടി അമ്പരപ്പോടെ ഓടിച്ചെന്നു. അയാൾ അതു കണ്ടതായി ഭാവിച്ചില്ല. തൻെറ ജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു ഭാവമായിരുന്നു അയാളുടേതു്.

"അയ്യോ അപ്പച്ചൻ എങ്ങോട്ടാ തനിച്ച്"

അവൾ അങ്ങനെ ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ആ കൈകളിൽ കടന്നുപിടിച്ചു. അയാൾ അത്യന്തം നിന്ദാസൂചകമായി അവളെ നോക്കിയിട്ടു കൈകുടഞ്ഞു പറഞ്ഞു.

"നിനക്ക അറിയണോ. ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്ക്. എൻെറ മകൻെറ അടുത്തേക്ക്"

അയാളുടെ മുഖത്തു് ഒരു കൃതകൃത്യത കളിയാടി.

സിനിമാ

എസ്. ജി. എൻ.

ടാഗോറിൻെറ നോവൽ

അത്ഭുതാവഹവും സന്തോഷകരമായ ഒരു വാർത്തയാണ്.—മഹാകവി ടാഗോറിൻെറ "നൗഭംഗം" (മലയാളത്തിൽ വിധിവിലാസം) സിനിമാ ചിത്രമാക്കാൻ ബോംബേ ടാക്കീസ് കമ്പനിക്കാർ ചെയ്ത നിശ്ചയം. രണ്ടു കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടു ഈ സംഭവം പ്രധാനം അർഹിക്കുന്നു. ഒന്ന് സാധാരണക്കാരെ ആകർഷിക്കാൻ വേണ്ടി ജീവിതത്തോടു അടുപ്പമില്ലാത്ത അതിശയോക്തി ബഹുലങ്ങളായ കഥകളെടുത്തെടുത്തു ചലനചിത്രമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കമ്പനിക്കാരാണ് ബോംബെ ടാക്കീസുകാർ അച്ഛ്യുത്കന്യ്യ, നയാസംസാറിനു ശേഷം നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതോ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്നതോ ആയ ഒരൊററക്കഥയും അവർ നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. കങ്കൻ, ബന്ധൻ; കാങ്ങൻ മുതലായ മധുരനാമങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളെല്ലാം ജീവിതത്തിൻെറ പുറത്തുകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന ചില രംഗങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പക്ഷെ ഭാഗ്യദോഷം കൊണ്ടെന്നു പറയട്ടെ അവയിലും വിദഗ്ദ്ധരായ നടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു, കേൾക്കാൻ രസമുള്ള ഗാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു വികാരതരളത ഇളക്കിവിടുന്ന നൃത്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ ആ ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അവർക്കു വമ്പിച്ച ആദായവുംലഭിച്ചു. 1944-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏററവും അധികം പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിച്ച ചിത്രം ഒരു പോക്കററടിക്കാരനെ ആദർശനായകനായി ഉയർത്തികാണിക്കുന്ന ഒരു ബോംബെ ടാക്കീസ് കഥയാണ്. (കിസ്മത്ത്) സംസ്ക്കാരസമ്പന്നമായ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുകയും വിദേശവിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ ഗുണം നേരത്തെ ലഭിക്കുകയും വിശ്രുതനായ ഒരു കലാകാരനുമായി ബന്ധമുള്ള ബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്ത ദേവികാറാണിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു നിർമ്മാണശാലയെപ്പററി ഇതിൽ കവിഞ്ഞ പ്രതീക്ഷകൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും പാമരന്മാരുടെ പ്രീണനത്തിനുവേണ്ടി മൂന്നാം തരം ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ മാത്രമാണു അവർ ശ്രദ്ധിച്ചതു്. അവരാണു ടാഗോറിൻെറ "റെക്ക്" (നൗഭംഗം) ചലനചിത്രത്തിലാക്കാൻ ഇപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു.

രണ്ടു വിശ്രുതരായ നോവലെഴുത്തുകാരുടെ കഥകളെ നമ്മുടെ ചലനചിത്രവ്യവസായികൾ ഇതുവരെയും വേണ്ടതുപോലെ ആദരിച്ചിട്ടില്ല. അ

ഓറിയൻറ് സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ലിമിററഡ്

ഹെഡ് ആഫീസ് കോട്ടയം

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—കോട്ടയം, പാലാ, പിറവം, ഈരാററുപേട്ട, കോതമംഗലം, കുമരകം, എരുമേലി.

ഡയറക്ടറന്മാർ

1. മി. പി. കെ. കുരുവിള B. A. L. L. B. അഡ്വൊക്കേററ് കോട്ടയം (ചെയർമാൻ)
2. മി. ററി. ജേക്കബ് പുന്നൻ B. A. തേറത്താനത്തു് കോട്ടയം.
3. മി. ജോസ് കള്ളിവയലിൽ പ്ളാൻറർ പാലാ.
4. മി. കെ. ഐ. വർക്കി കരിമ്പനാൽ പ്ളാൻറർ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
5. മി. കെ. ജെ. ചാണ്ടി കുടിപ്പറമ്പിൽ ലാൻറ ലോർഡ് വൈക്കം.
6. മി. ഇ. രാമൻമേനോൻ, പറയത്തു പറവൂർ.
7. മി. എം. സെയ്തുമുഹമ്മദു റാവുത്തർ മാത്തിൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
8. മി. ഹോർമിസ് തരകൻ, അയ്യനാട്ടുപാറയിൽ തെക്കാട്ടുശേരി.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും വിശ്വസ്തമായ രീതിയിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

കെ. പി. മാത്യു എം. ഏ. എൽ. എൽ. ബി.
(മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

കെ. സി. ജോസഫ് ബി. ഏ.
(സെക്രട്ടറി)

പി എ മുഹമ്മദകോയ

ശോകാത്മകമായ ഗാനം

(ചെറുകഥ)

നിലയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ, ശോകാത്മകമായ ആ ഗാനം വ്യക്തമായി കേട്ടു തുടങ്ങി. അയാൾ അതു പതിവായി പാടാറുണ്ട്. ഞാൻ കേൾക്കാറുമുണ്ട്. ആ പാട്ടു കേൾക്കുന്ന ഓരോ പ്രാവശ്യവും എന്നിൽനിന്നു ഞാനറിയാതെ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസമുയരും-അനുകമ്പാർദ്രമായനെടുവീർപ്പ് ചെമ്പിൽ മുട്ടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പോലത്തെ ശബ്ദത്തിൽ അയാൾ പാടുകയാണ്. "ഹുസ്ൻ ഗയാ ഒ സമാനാ കൈസാ"

ആനന്ദമയങ്ങളായ സ്മരണകൾ നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു പോയ ഏതോ കാലത്തെപ്പററി അയാൾ സ്വപ്നം കാണുകയാണ്. ഭൂതകാലത്തിന്റെ തിരശ്ശീലകൾ നീക്കിനീക്കി കൊണ്ടു അയാളുടെ മനസ്സ് ആ സംഭവങ്ങളിലേക്ക് പറന്നു ചെല്ലുകയാവാം. ആ ഈരടികളും അതാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

പാട്ടുകേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം അയാളുടെ ചരിത്രമറിവാൻ എന്റെ ഹൃദയം വെമ്പാറുണ്ട്. അതറിവാൻ ഞാൻ പല ശ്രമങ്ങളും നടത്തി. എന്റെ പരിശ്രമം വിജയിച്ചോ എന്തോ. അയൽവാസിയായ ഒരാളിൽ നിന്നു ഇത്രയും സംഗതികൾ എനിക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

നാസിർ -അതാണയാളുടെ- പേർ-ആ നിരത്തിന്റെ മൂലയിലുള്ള പീടികക്കോലായി തന്റെ വാസകേന്ദ്രമാക്കിയിട്ട് പന്ത്രണ്ട് വർഷമായി. ആ കോലായിൽ വേറെ ആർക്കും കിടന്നു കൂടാ. അവിടെ മറ്റൊരാൾക്കും ചെല്ലാൻവയ്യ. അത്രയ്ക്കും അധികാരമാണ് പീടിക പൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ. മൂപ്പർക്ക് ആ സ്ഥലത്തെപ്പററിയുള്ളത്. ആ പീടികക്കടുത്ത പ്രദേശക്കാർ ആ അവകാശം വകവച്ചു കൊടുത്തും പോന്നു.

അങ്ങാടി വിജനമാകുമ്പോൾ ലോകർ ഉറങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ രാത്രിയുടെ തികഞ്ഞ നിശബ്ദതയിൽ തന്റെ ചിലമ്പിച്ച ശബ്ദത്തിൽ അയാൾ പാടാൻ തുടങ്ങും. ആ ഗാനം അയാൾക്കു ഏതോ ചാരിതാർത്ഥ്യം നൽകുന്നുണ്ട്. പാടിപ്പാടി പാട്ട് കൂർക്കംവലിയായി മാറി, അയാൾ ഉറങ്ങും.

പച്ച പിടിച്ച പുൽമൈതാനങ്ങളും ഹിമപ്പുടവയണിഞ്ഞ പർവതനിരകളും നിറഞ്ഞ ആ ഭൂലോകസ്വർഗ്ഗമാണ്-കാശ്മീരാണ്-നാസിറിന്റെനാട്. ആ പർവതങ്ങളുടെ പ്രാന്തങ്ങളിലെവിടെയോ, അയാൾക്കു ഏററവും പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു ദേശം അജ്ഞാതമായി കിടപ്പുണ്ട്.

കാശ്മീരിൽ വരുന്ന സഞ്ചാരികൾക്കും ശിക്കാരികൾക്കും പർവതനിരകളിൽ കൂടി ഭാണ്ഡം ചുമക്കുകയായിരുന്നു അന്നവന്റെ ജോലി. അതിൽ നിന്നു കിട്ടിയിരുന്ന തുച്ഛമായ വരുമാനം കൊണ്ടു അയാളുടെ കുടുംബം പുലർന്നുപോന്നു.

ഡാൽ തടാകത്തിന്റെ തീരത്തിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു മരക്കുടിലിലായിരുന്നു ആ കുടുംബത്തിന്റെ വാസം. നാസീറും ഭാര്യയും ഒരു വയസ്സ് മാത്രം തികഞ്ഞ കൊച്ചുപൈതലും ആ കൊച്ചു കുടിലിൽ ആനന്ദത്തോടും സംതൃപ്തിയോടും കൂടി ജീവിച്ചു.

വർഷകാലത്തിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നു. മരം കോച്ചുന്ന തണുപ്പ്. ആ മരക്കുടിലിൽ അവർക്കു പൊറുതിയുണ്ടായില്ല. കാററു ആ കൊച്ചു കുടിലിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളെയും തുളച്ചു അകത്തു കടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മജ്ജ തുളച്ചു കയറിയിരുന്ന തണുപ്പ് ആ ശരീരങ്ങളെ മരവിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഒരു സന്ധ്യയ്ക്കു നാസീറിന്റെ ഭാര്യ കുട്ടയും കയ്യിലെടുത്തു കുടിലിനു പുറത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു-കുറച്ചു വിറകു കിട്ടാൻ. ലക്ഷണം കിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിലും പൊറുക്കാം. വിറകില്ലാതെ സഹിച്ചു കൂടാ. തീകായാൻ വിറകല്ലാതെ മററു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല.

ദൂരെ എങ്ങോ പോയിരുന്ന നാസീർ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. മരത്തൊട്ടിയിൽ കിടന്നിരുന്ന കുഞ്ഞു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അറിയിച്ചു. മററാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അടുപ്പിലെ അൽപം ചൂടുള്ള ചാമ്പലിൽ ഒരു പൂച്ച നിവർന്നു കിടന്നുറങ്ങുകയാണ്. തണുപ്പിന്റെ കരസ്പർശമേററു പതുങ്ങിയിരുന്ന അയാൾക്ക് ആ പൂച്ചയോട് അസൂയ തോന്നിയോ എന്തോ?

നാസിർ തന്റെ ഭാര്യയെയും പ്രതീക്ഷിച്ച് ഇരിപ്പായി.

നേരം സന്ധ്യയായിത്തുടങ്ങി. ഭാര്യ വന്നില്ല. കാററിന്റെ ശക്തികൂടി കൂടിവന്നു. ആ കുളിരിലും വിയർപ്പണിഞ്ഞിരുന്ന നെററിയോടും പരിഭ്രമം നിഴലിക്കുന്ന മുഖത്തോടും കിടുക്കംനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടുംകൂടി ആ കുടിലിന്റെ വാതിലും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു പുറത്തേക്കു വിദൂരതയിലേക്കു ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ഭാര്യയുടെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ച് നാസിർ ദീർഘനേരം നിന്നു.

പക്ഷെ, വെറുതെ. ചുററുമിരുട്ടിത്തുടങ്ങി നാസീറിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അന്ധകാരം വ്യാപിക്കുകയായി. ചുററും കാണുന്നതെല്ലാം അയാൾക്കു അവ്യക്തമായിത്തോന്നി. വാതിൽ പകുതി തുറന്നുവച്ചു നിലയിൽ അവൻ മൂർച്ഛിച്ചു വീണു.

അവന്റെ ഭാര്യ! അവൾക്കെന്തുപററി? വല്ല നായാട്ടുകാരന്റെയും 'ശിക്കാറി'നിരയായോ? അതോ രാത്രിയുടെ കൂരിരുട്ടിൽ വഴിതെററി മറെറങ്ങോ പോയോ? ഹിമബാധിതമായ വല്ല പ്രദേശത്തുനിന്നും താഴ്വരയിലേക്കു വീണുപോയോ? ഡാൽ തടാകത്തിന്റെ അഗാധതയിലേക്കു ആണ്ടുപോയോ?

പിറേറന്നു മാത്രം ബോധം തെളിഞ്ഞു. അവന്റെമനസ്സിൽ നൂറുനൂറു സന്ദേഹങ്ങളുയർന്നു. അവനങ്ങിനെ തളർന്ന മട്ടിൽകിടന്നു. തൊട്ടിയിൽ കിടന്നിരുന്ന കുഞ്ഞ് സർവശക്തിയോടുംകൂടി കരയുകയായിരുന്നു.

കുഞ്ഞിനേയുമെടുത്തു തോളിലിട്ടു അവളെയന്വേഷിച്ച് അവൻ പുറപ്പെട്ടു. തടാകതീരങ്ങളിലെല്ലാം നിരീക്ഷണയാത്രകൾ നടത്തി. അഗാധമായ സർവ താഴ്വരകളും പരിശോധിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറയാം പരിസരങ്ങളൊന്നും ബാക്കിയായില്ല. ശിക്കാരികളായ വെള്ളക്കാർ അധികം താമസിക്കുന്ന ഡാക്ബംഗ്ളാവിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി അവൻനടന്നു.

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

തിന്റെ പ്രധാനകാരണം ഒരു പക്ഷേ അവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലുള്ള ക്ലേശം തന്നെ ആയിരിക്കാം. കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു കിട്ടുന്ന അസമർത്ഥരായ എഴുത്തുകാരെക്കൊണ്ടു ദാസ്യപ്പണി ചെയ്യിച്ചാണു നമ്മുടെ നിർമ്മാതാക്കന്മാർ ശീലിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവർ പ്രേക്ഷകരുടെ സാംസ്ക്കാരികമായ വളർച്ചയെയല്ല, തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ നേട്ടത്തെ മാത്രമാണ് ലാക്കാക്കാറുള്ളത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടർക്കു പ്രേംചന്ദിന്റെയും ശരച്ചന്ദ്രന്റെയും കഥകൾ വേണ്ടാത്ത വസ്തുക്കളായി തീർന്നതിൽ അൽഭുതമില്ല. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യരെ സകലതിലും പിന്തുടരുന്ന നാം ഇക്കാര്യത്തിലെന്തുകൊണ്ടു ഹോളിവുഡുകാരെ പിന്തുടരുന്നില്ലെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. അവരാണെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിലെ മാത്രമല്ല, സകല സാഹിത്യങ്ങളിലെയും ഒന്നാം കിടഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചലചിത്രങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഷേക്സ്പീയർ തൊട്ടു ഷാവരെയുള്ള നാടകകർത്താക്കന്മാരെയും ഡിക്കൻസു തൊട്ടു വെൽസുവരെയുള്ള നോവൽകർത്താക്കന്മാരെയും അവർ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറബിക്കഥകളും സ്പാനിഷ് കഥകളും എല്ലാം ഹോളിവുഡിനു ഒന്നുപോലെ സ്വീകാര്യമാണ്.

ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമോ? അലക്സാണ്ഡർ കോർഡായുടെ ബാഗ്ദാദിലെ കള്ളൻ അറബിക്കഥയല്ലേ? എറോൾ ഫ്ളിൻ അഭിനയിച്ചിരിക്കുന്ന " " ഒരു പഴയ സ്പാനിഷ് കഥയല്ലേ?

ഇന്ത്യൻ ചലനചിത്രവ്യവസായികളോ? വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കഥ പോകട്ടെ, നല്ല ഭാരതീയസാഹിത്യകാരന്മാർ പോലും അവർക്കു ഒരു വക അയിത്തക്കാരാണ്. കൽക്കട്ട, ന്യൂതിയേററർകാർ മാത്രമേ ഇതിൽ നിന്നൊരു വ്യതിയാനമായി പറയാനുള്ളൂ. ശരച്ചന്ദ്രന്റെ ദേവദാസ്, കാശനാഥ്, ബെഡ്ഡീദി ബങ്കിംചന്ദ്രന്റെ കപാലകുണ്ഡല മുതലായവയുടെ കലാപരമായ ഔന്നത്യത്തെ ചോർത്തിക്കളയാതെ ചലനചിത്രങ്ങളാക്കി നിർമ്മിച്ചതിനു അവരോടാണു നാം കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ ആദർശപ്രേമികളായ ആ ഒരൊററ നിർമ്മാണശാലക്കാർ ചിത്രങ്ങളുടെ സാംസ്ക്കാരിക മൂല്യത്തെ വേണ്ടവണ്ണം മാനിക്കുമ്പോൾ മററനേകം ധനേച്ഛുക്കൾ, സൈക്കിൾ കൂട്ടിമുട്ടലിലും ഊഞ്ഞാലാട്ടത്തിലും ഒക്കെ കൂടി കലാഭംഗി കാണിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പാഞ്ചോളിയും, മെഹ്ബൂബും ഇന്നു ഇന്ത്യൻ ചലനചിത്രലോകത്തിലെ നേതാക്കന്മാരാണ്. അവരുടെ ചിത്രങ്ങളാണെങ്കിൽ ആരെയും ഒന്നും പഠിപ്പിക്കാത്ത ഒരു തരം അപ്പൂപ്പൻതാടിക്കഥകളാണ്. ഒരിക്കൽ ചൊല്ലിക്കേട്ടാൽ അനുകരിക്കാൻ പററുന്ന കുറെ പാട്ടുകളും ചില നൃത്തങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ എത്ര ചിത്രങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും തയ്യാറാക്കും. ചിത്രങ്ങൾ പലതാണെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉദാസീനരായ സെൻസർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാരും, വിദ്യാവിഹീനരായ ജനങ്ങളും പെരുകിയിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു അത്തരം ചിത്രങ്ങൾക്കു പ്രചാരം ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഒരു പക്ഷെ അവയായിരിക്കും നിർമ്മാതാവിനു കൂടുതൽ ആദായം നൽകുന്നതും എങ്കിലും ഈ വൈകല്യങ്ങളെ സ്വാർത്ഥത്തിനു വേണ്ടി ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു കലയോടു മാത്രമല്ല, രാജ്യത്തോടു തന്നെയും കാണിക്കുന്ന ഒരു അനീതിയാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ ബോംബെ ടാക്കീസിനെപ്പോലെയൊരു നിർമ്മാണശാല ടാഗോറിന്റെ നോവൽ ചലനചിത്രമാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചതു് വലിയൊരു ഭാഗ്യമായികരുതണം. കഥ ടാഗോറിന്റെ. ഡയറക്ഷൻ നീതിൻ ബോസിന്റെ. സംഗീതം അനിൽ വിശ്വാസിന്റെ ഈ കലാസമ്മേളനം കാണാൻ നാം കാത്തിരിക്കുക തന്നെ.

— —

ഞങ്ങളുടെ നോവൽ പംക്തി

ഐവാൻ നിക്കൂലിൻ

II

കഴിഞ്ഞലക്കത്തിലെ കഥാസംഗ്രഹം.

(നിക്കൂലിൻ ആ തീവണ്ടിമുറിയിൽ ചുററിനടന്നു നോക്കി. ദൂരെ ഒരു നീലക്കുപ്പായം അയാൾ കണ്ടു. അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ അഞ്ചുപേരായി. ഒടുവിൽ അവർ കപ്പൽ നടത്താൻമാത്രം ആളുകളായി അമ്മാവൻ മീശയും താടിയും നരച്ച ഒരു വയസ്സൻ എത്തി. അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും ചായ പകർന്നുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവർ യാത്രചെയ്തു. വാസ്യഞൊടിയിടയിൽ യുവതികളുമായി ലോഹ്യത്തിലാവും. അക്കാര്യം പറഞ്ഞു കൂട്ടുകാർ അയാളെ കളിയാക്കി. തെക്കോട്ടു പോകാനുള്ള ഒരു സാമാനവണ്ടി തയാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചു നാവികരെ ഒന്നിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ ആഫീസർ അവരെ ആ സാമാനവണ്ടിയിൽ കയററി. അവർ നിരായുധരായിരുന്നു=ഇനി തുടർന്നു വായിക്കാം.)

യുദ്ധരംഗത്തേക്ക്

രാത്രികാലങ്ങളിൽ ക്രൂബെൻ സ്റ്റെപ്പിയിൽ എന്തൊരു സുഗന്ധമാണ്! നിക്കൂലിനും ഫോമിക്കോവും വണ്ടിയുടെ തുറന്ന കവാടങ്ങളിലിരുന്നു കാലാട്ടിക്കൊണ്ട് ഉണങ്ങിയ പുല്ലിന്റെയും പുഷ്പങ്ങളുടേയും സുഗന്ധം ആവോളം ശ്വസിച്ചു. മറ്റുള്ള നാവികർ കാലേക്കൂട്ടിത്തന്നെ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"എന്നിട്ട്, ആസ്പത്രിയിൽ എനിക്കൊരു കത്തു കിട്ടി." ഫോമിക്കോവ് പ്രയാസപ്പെട്ട് ഒരു പരുത്ത സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഒരു സാധാരണ കവറായിരുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. അതു തുറക്കുവാൻ എനിക്കു പേടിയായിരുന്നു. എങ്ങനെയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ, അതിൽ അശുഭതരമായി എന്തോ ഉണ്ടെന്നെനിക്ക് തോന്നി."

"അങ്ങനെ വരാം" നിക്കൂലിൻ സമ്മതിച്ചു. കണ്ണുനീർ ചിലപ്പോൾ മണത്തറിയാമെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

"കണ്ണീരല്ല, രക്തം!" ഫോമിക്കോവ് ചൊടിച്ചുകൊണ്ട് അയാളെ തിരുത്തി. "കണ്ണുനീരായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനതു സഹിക്കുമായിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ............രക്തം............"

അതിവേഗത്തിൽ പായുന്ന വണ്ടിച്ചക്രത്തിന്റെ ശബ്ദം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ കുറച്ചു സമയം മൌനമായിരുന്നു. സ്റ്റെപ്പിയുടെ മീതെയുള്ള ഇരുണ്ട ആകാശത്തിനിടയിലൂടെ നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. വണ്ടിയുടെ പുകകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ അവ മറഞ്ഞു നിൽക്കും.

"രക്തം!" ഫോമിക്കോവ് ദൃഢസ്വരത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു. "ആ കത്തിൽ, ജർമ്മൻകാർ എന്റെ ഓമനകളായ കോലിയായേയും സ്യൂഷായേയും കൊന്നുവെന്നും, അവളെ അംഗഭംഗപ്പെടുത്തി എന്നും, എന്റെ ഭാര്യ എഴുതിയിരുന്നു. അവൾ ഇനി ഒരിക്കലും പണ്ടത്തെ സ്ത്രീ ആവില്ല. അതായിരുന്നു ആ കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം................"

അവർ വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. എന്തോ ഒന്നു മിന്നിമറഞ്ഞു............വഴിക്കവലയോ ഷെഡ്ഡോ—ഇരുട്ടത്ത് എന്താണെന്നറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. വണ്ടിയുടെ കീഴിൽ ഒരു പാലത്തിന്റെ "കിടുകിട" ശബ്ദം കേട്ടു. ചക്രങ്ങൾ പഴയ സ്വരം ആവർത്തിച്ചു.

"നിങ്ങൾ ഇനി എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു" നിക്കൂലിൻ ചോദിച്ചു.

"എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ" എന്നായിരുന്നു ഫോമിക്കോവിന്റെ മറുപടി. "എനിക്കു സഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം എന്റെ മനസ്സ് എരിയുകയാണ്. ഞാൻ ശക്തനാണ്. എന്നാലും എന്നെപ്പോലെ ശാന്തനായി ആരും കാണുകയില്ല. ഒരു കിടാവിനെപ്പോലെ വല്ല കുടിയന്മാരും മെക്കിട്ടു കേറിയാലും ശരി, പോട്ടേ എന്നു വച്ചു ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറും. എനിക്കവനെ അടിച്ചു താഴെയിടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടല്ല. എന്നാൽ ആ കത്തു കിട്ടിയതിൽ പിന്നെ ഞാനെന്നെത്തന്നെ മറന്നുപോയി. ഒരു പേപട്ടിയെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നു ഞാൻ."

"അതു കേവലം സഹജമാണ്." നിക്കൂലിൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അത്തരക്കാർ ഇപ്പോൾ ധാരാളമുണ്ട്."

വണ്ടിയുടെ ഒരു വശത്തേയ്ക്കു ചാരി കാററിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരുന്നുകൊണ്ട് അയാൾ ഒരു സിഗററു കത്തിച്ചു. തീപ്പൊരി പറന്ന് ഒരു മാത്രയിൽ അണഞ്ഞു.

"എനിക്കു ഇപ്പോൾ ഒററ ചിന്തയേയുള്ളു." ഫോമിക്കോവ് വീണ്ടും തുടർന്നു "യുദ്ധരംഗത്തെപ്പററിയല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞാൻ ആലോചിക്കാറില്ല. ആ ജർമ്മൻ കാർ—അവരോട് ഒരു കൈ നോക്കണം. ഹാ, അവരെ ഒന്നു കിട്ടിയാൽ മതി. യുദ്ധത്തിന്റെ സകല അടവുകളും എനിക്കു നല്ല വശമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ അതിശയിച്ചേയ്ക്കും—ആ കത്തു കിട്ടുന്നതിനു മുൻപു എനിക്കൊരു തന്റേടമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ആസ്പത്രിയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു കാലാൾ പട നായകനുണ്ടായിരുന്നു—ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ—അപ്പോൾ എന്നോടു ചോദിക്കും:— ഫോമിക്കോവ്, ഈ അടവു ഒന്നു കേൾക്കു അവിടെയാണ് പാർശ്വസേനകൾ. ഇവിടെ പീരങ്കികൾ. അങ്ങൊരുമില്ല്. അതാ അവിടെ ഒരു നീർച്ചാലുമുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ; ശത്രുവിന് ഒരു റജിമെന്റും നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപ്ലാറൂണും ഉണ്ട്. നിങ്ങളാണ് ആക്രമിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും? എങ്ങനെ തുടങ്ങും? ഞാൻ ഒന്നും ചിന്തിക്കാൻകഴിയാതെ അങ്ങനെ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ ആ കത്തു കിട്ടിയതിനു ശേഷം മറെറാന്നും എന്റെ തലയിൽ കയറിയില്ല. ആ ജർമ്മൻകാരെ എങ്ങനെ കൊല്ലാം, അതു മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ ചിന്ത; ഞാൻ അവിടെ കിടന്നു ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കും:— ഞാൻ യുദ്ധരംഗത്താണ്, എന്റെ 3 ടാങ്കുകൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. അവയ്ക്ക് ഒരു വശത്തുനിന്നു വെടിവെക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രത്തോക്കുണ്ട്. വലത്തുവശത്ത് ഒരു കുഴിയുണ്ട്. ഞാൻ കണ്ണുകൾ പൂട്ടും. യുദ്ധരംഗത്തായിരുന്നാലെന്നതുപോലെ സ്പഷ്ടമായി കാണും. അവരിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ജീവനോടെ വിടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നു ഒരു മിന്നൽ എന്നപോലെ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടും. അത്തരം എത്രയെത്ര നയോപായങ്ങൾ ഞാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു കണക്കില്ല. കുതിരപ്പടയേയും, മോട്ടോർ സൈക്കിൾ സേനയേയും, ടാങ്കുകളേയും എതിർത്തുകൊണ്ട് ഞാൻ അവിടെ കിടക്കും. ഒരിക്കൽ തോട്ടത്തിൽ വെച്ച് ഞാൻ ഒരു പടനായകനെ കണ്ടു. അയാൾ വീണ്ടും തുടങ്ങി അടവുകളെപ്പററിയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ! "ഇതൊന്നു കണ്ടുപിടിക്കൂ, ഫോമിക്കോവ്" അയാൾ പറയുകയാണ്. ഞാൻ ഉടൻ കണ്ടുപിടിച്ച് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അയാൾ പൊട്ടന്നനെ അമ്പരന്നു പോയി: എന്നാൽ വേറൊരെണ്ണമെന്നായി അയാൾ. അതും ഞാൻ ശരിക്കു കണ്ടുപിടിച്ചു. അയാൾ വീണ്ടും അതിശയിച്ചു. അത് യുദ്ധതന്ത്രനിബന്ധനയനുസരിച്ച് തികച്ചും ശരിയല്ല. എങ്കിലും അതൊരു നല്ല വാർപ്പുമട്ടലാണ് എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. യുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജന്മസിദ്ധമായ വാസനയുണ്ട്. അതു് എന്നിൽ നൈസ്സർഗ്ഗികമാണെന്നാണ് അയാൾ വിചാരിച്ചതു്. എന്റെ കോലിയായും സ്യൂഷായും മൺമറയുവാനും എന്റെ ഭാര്യ അംഗഭംഗപ്പെടുവാനും കാരണക്കാരായ ആ ജർമ്മൻകാരാണ് എന്നെ ഇതെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചതെന്നു അയാൾ അറിഞ്ഞില്ല. അതു് എപ്പോഴും എന്നെ ചീന്തിപ്പിളക്കുകയാണ്. ആ ഒററ വിചാരത്തോടെ ഞാൻ യുദ്ധരംഗത്തേക്കു പോകുകയാണ്—ഒരു നൂറു ജർമ്മൻകാരെ തുലയ്ക്കാൻ. നൂറെണ്ണം ഒടുങ്ങി കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്കു മരിക്കാം, അതുവരെ മരിക്കരുതന്നേയുള്ളൂ. നൂറാണ്. എന്റെ കണക്ക്!

'അതു കൊള്ളാം' നിക്കൂലിൻ സമ്മതിച്ചു. നൂറ് ഒരു നല്ല എണ്ണമാണ്.

നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. ഫോമിക്കോവ് ചോദിച്ചു.

"ഞാനോ?" നിക്കൂലിൻ ഒന്നു ചിരിച്ചു. എത്രഎണ്ണത്തിനെ ഒടുക്കാമോ അത്രയും നന്ന് അതാണ് എന്റെ വിചാരം. ആയുസ്സിൽ ഇനി ഒരിക്കലും അവർ റഷ്യയിൽ കടക്കാതിരിക്കുക. അവരുടെ മക്കളേയും മക്കളുടെ മക്കളേയും അതേപാഠം തന്നെ പഠിപ്പിക്കുക. ഏതായാലും ഞാൻ എനിക്കു തന്നെ കീഴ്പ്പെടാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്കു പഠിക്കണം. ഞാൻ ഒരു മിലിട്ടറി എഞ്ചിനീയരാകാൻ പോവുകയാണ്.

ഫോമിക്കോവ് മുറപ്രകാരം നിക്കൂലിന്റെ പരിപാടികളോടു അനുകൂലിച്ചു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് ആ വണ്ടിയുടെ അങ്ങേ അററത്ത് അമ്മാവന്റെ അരികിൽ വയ്ക്കോൽപുറത്തേക്ക് അയാൾ കിടന്നു. തനിച്ചായപ്പോൾ നിക്കൂലിൻ മുഖത്ത് കാററടിക്കത്തക്കവണ്ണം അവിടെയിരുന്നു താരാഭരണയും, ശുഭ്രമേഘാവൃതയും ആയ ആകാശത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പലതും അസ്പഷ്ടമായി ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അയാളുടെ ചിന്ത അലഞ്ഞുതുടങ്ങി. അയാളും ഫോമിക്കോവും, റഷ്യയും. റഷ്യാ—അതു അയാളുടെ ജന്മദേശമാണ്. പസഫിക്കിനും കരിങ്കടലിനും ഇടക്കുള്ള സ്ഥലമെന്നതു മാത്രമല്ല; അവിടെ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ അന്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ ജീവിക്കുന്നുണ്ട്, ഭാവിയിൽ ജീവിക്കും. അവിടെ പൂർവികന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിൻഗാമികൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. അയാൾക്കു തോന്നി ജീവിതം ഒഴുക്കു നിലയ്ക്കാത്ത ഒരു നദിയാണെന്ന്. ഈ നിസ്സാര ചിന്ത അയാളെ പാടെ ഇളക്കിമറിച്ചു. അയാളുടെ അനശ്വരത ആ ചിന്തയിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അച്ഛനിൽ നിന്നു നേടിയ ജീവിതം മകനിലേക്കു പകരും.—എങ്ങും നിലച്ചുപോകുന്നില്ലെന്നാണിതിന്റെ സാരം. ആനന്ദത്തിന്റെ ഒരു ഊഷ്മളത അയാൾക്കുണ്ടായി 'അതാണു ശരി.' അയാൾ പിറുപിറുത്തു. വല്ലദിക്കിലും നിലയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? എങ്ങുമില്ല' നിക്കൂലിന്റെ ചി

Reg. No.
T. 66.

PRASANNAKERALAM

License No. 390
Dated 15-6-1939.

ത്ത ജർമ്മൻകാരിലേക്കായി. അയാൾ പരിഹാസമായി ഒന്നു ചിരിച്ചു. "അവർക്ക റഷ്യയെ നശിപ്പിക്കണംപോലും..... ഒരൊററ മനുഷ്യനെപ്പോലും ഭൂമുഖത്തുനിന്ന നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവിധം അവൻ സ്വസന്തതികളിലൂടെ ജീവിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് എങ്ങനെ റഷ്യയെ നശിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും?

കിഴക്കു പ്രഭാതം വന്ന് എത്തിനോക്കുകയായി—നനഞ്ഞു മൂടലണിഞ്ഞ ഒരു പ്രഭാതം. നിക്കൂലിൻെറ നാവികക്കുപ്പായത്തിൽ മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പററിയിരുന്നു. അടുത്തുള്ള മരങ്ങളും, പുൽക്കൊടികളും ഒരു തോന്നൽ പോലെ മങ്ങിക്കാണപ്പെട്ടു. അവയ്ക്കും അപ്പുറത്ത് വട്ടമിട്ടിളകിയിരുന്ന മൂടൽ മഞ്ഞ് ഒരു കടലിലെ പോലെ ഓളമിളക്കി. മനോഹരമായ ആകാശത്തിൽ ഒരു ശോഭാവലയം ഉയർന്നുനിന്നിരുന്നു. പെട്ടെന്നു മഞ്ഞിനെപ്പിളർന്നുകൊണ്ടു അതിൽ നിന്ന ഒരു രശ്മി നേരെ നിക്കൂലിൻെറ കണ്ണിൽ പതിച്ചു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചു. നിക്കൂലിൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഓഹൊ, ചങ്ങാതി, നീ വന്നു, അല്ലെ?"

പ്രകാശമായതറിഞ്ഞു മററു നാവികരുണർന്നു. മൂരി നിവർന്നുകൊണ്ട് അവർ വണ്ടിയുടെ വാതുക്കൽ വന്നുനിന്ന ഉച്ചത്തിൽ 'കേ..ാട്ടാ' വിട്ടു. ഒരു വിചിത്രമായ കുടിലും, വഴിയിൽ പച്ചക്കൊടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയും ദൃശ്യമായി. നാവികർ തൊപ്പി വീശിക്കൊണ്ട് അവളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. കയ്യിലിരിക്കുന്ന കൊടിയിളക്കി ഒന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ അവരെയും സൽക്കരിച്ചു. വഴിയുടെ തിരിവായപ്പോൾ കുടിലും പെൺകുട്ടിയും മറഞ്ഞു. സ്മക്കാവ് അയാളുടെ കണ്ണു തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് ക്രൈലോവിനെ ഏറെനേരം ശകാരിച്ചു. "വാസ്യാ, നിങ്ങൾഎന്തുചെയ്യുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അഭിവാദനം നഷ്ടപ്പെട്ടല്ലൊ. സമയത്തു തീവണ്ടി നിറുത്താൻ നിങ്ങൾക്കു തോന്നാഞ്ഞതു കഷ്ടമായിപ്പോയി.

അമ്മാവനാണ് ഒടുവിൽ ഉണർന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രായക്കാർക്കനുസൃതമായ രീതിയിൽ പെണ്ണുങ്ങളെയും മററു സുന്ദരവസ്തുക്കളെയും ആകാരമാത്രപ്രസക്തന പുച്ഛമായിരുന്നു. അവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാൻ യോഗ്യതയില്ല.

"ഇപ്പോൾ ഇത്തിരി ചൂടുചായ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ" അദ്ദേഹം ആശയോടെ പറഞ്ഞു. "കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ സഞ്ചികൾ തുറക്കിൻ. കാപ്പിക്കു സമയമായി."

ഈ സമയത്ത് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഒരു വലിയ ശബ്ദത്തോടെ തീവണ്ടിനിന്നു. നിക്കൂലിൻ വാതിലിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കി.

'എന്താ അവിടെ' പാഞ്ഞുപോകുന്ന ഗാർഡിനോട് അയാൾ ചോദിച്ചു. "പാളം മുറിഞ്ഞുപോയെന്ന്"

ഒരു ചെറിയ വിടവുമാത്രം ഇട്ടുകൊണ്ട് വണ്ടിയുടെ വാതിലടച്ചു. അയാൾ കൂട്ടുകാരുടെ നേക്കു മുഖം തിരിച്ചപ്പോൾ ആ മുഖത്തുനിന്ന പറയാതെതന്നെ കാര്യമെല്ലാം മനസ്സിലായി.

"ജർമ്മൻകാരാണോ?" അമ്മാവൻ ചോദിച്ചു.

ഒരു വെടിയുടെ പൊട്ടൽ അദ്ദേഹത്തിന്ന മറുപടി നൽകി. അതേ, അതു ജർമ്മൻകാരായിരുന്നു. നിക്കൂലിൻ കതകിൻെറ വിടവിൽക്കൂടി നോക്കിയപ്പോൾ ജർമ്മൻകാർ ഉഗ്രമായി വെടിവെച്ചും, അലറിയും ഓടിപ്പോകുന്നതു കണ്ടു.

(തുടരും)

ശോകാത്മകമായ ഗാനം

(പത്താംപേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ബംഗളാവിനകത്തന്നെ അടുത്തുചെല്ലാൻ അവന്ന ഭയംതോന്നി. സായ്പന്മാരല്ലെ അവിടെ താമസിക്കുന്നത്. അവിടെയൊന്നും യാതൊരു നിഴലും കണ്ടെത്താൻ അവന്ന കഴിഞ്ഞില്ല.

നാസിർ മടങ്ങുകയായിരുന്നു നിരാശതയുടെ ഭാരം അവനെ നിരുത്സാഹനാക്കിയിരുന്നു. തോളിൽകിടന്നു കരഞ്ഞിരുന്ന കുഞ്ഞിൻെറ കരച്ചിൽ അവൻെറ ഹൃദയത്തെ അളിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു.

വഴിക്കൊരുസാധനം അവൻെറ ദൃഷ്ടിയെ ആകർഷിച്ചു. അവൻ അമ്പരപ്പോടെ, ഉൾക്കിടക്കത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

തൻെറ ഭാര്യയുടെസാരി. അതും ചോരപുരണ്ട നിലയിൽ.

ആ ശോകാന്ധനിൽ ഒരൊററ ശബ്ദമ ഉയർന്നുള്ളു. 'അല്ലാഹ്' അവനും കുഞ്ഞും ഒന്നായി നിലംപതിച്ചു. അവൻ ബോധമില്ലാതെയും കുഞ്ഞുകരഞ്ഞുകൊണ്ടുംഅവിടെ കിടന്നു.

വൈകുന്നേരം ആ വഴിക്കു വന്ന ഒരു ചുമട്ടുകാരനാണ് അവനെ ഉണർത്തിയത്.

അവൻെറ തലക്കൊരു വലിയഭാരം. ചുററുപാടും ഇരുൾ നിറഞ്ഞതായി ഒരു തോന്നൽ. കുഞ്ഞിൻെറ ഓരോ കരച്ചിലും അവൻെറ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന ഓരോ തീജ്വാല ഉയർത്തി. ലോകമൊട്ടാകെ അവൻെറനേരെ പല്ലിളിച്ചു അട്ടഹസിക്കുന്നതായി ഒരു തോന്നൽ.

അവൻെറ ദുഃഖാവസ്ഥകണ്ടു സഹിക്കാഞ്ഞിട്ടാവാം പർവ്വതനിരകൾ ഹിമപ്പുടവകൾകൊണ്ടുമുഖംമറച്ചു നിന്നു. ശീതക്കാററു ആ ദുഃഖിതനെ തലോടി തൻെറ അനുശോചനം അറിയിച്ചു. തൻെറ മരക്കുടിലിൽനിന്ന ഏകാന്തതതന്നെ മാടിവിളിക്കുന്നതായി അവന്ന തോന്നി.

രക്തംപുരണ്ട ആ സാരി ഒരു കയ്യിലും തൻെറ കുഞ്ഞിനെ മറെറ കയ്യിലുമെടുത്ത് അവൻ നടന്നു. എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ എന്തിനെന്നില്ലാതെ.

വടക്കെ ഇൻഡ്യ മുഴുവൻ അവൻ സഞ്ചരിച്ചു. മാതാവില്ലാത്ത ആ കുഞ്ഞ് ഒരുമാസത്തിന്നകം ശാശ്വതസുഖം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കൽക്കത്താ നഗരത്തിൽവെച്ചു അതു മരിച്ചു. കുറച്ചുകാലം നാസീർ തനിഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പലേടങ്ങളിലുംഅലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു.

പിന്നീടാണ് ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നത്. അതും പന്ത്രണ്ടു വർഷംമുമ്പ്. ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കാൻ കാരണമെന്തെന്നു ആരും അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല.

നിത്യവും അവൻ ഉണരുന്ന സമയം ഒരു പാൽക്കാരി ആ വഴിക്കു വരാറുണ്ട്, അവൾ കാശ്മീരിയെനോക്കിപുഞ്ചിരിയിടും. അയാൾ അങ്ങോട്ടും. അവൾ കണ്ണിൽനിന്ന മറയുന്നതുവരെ അയാൾ അവളെ നോക്കിനിൽക്കും. ദിവസത്തിൽ അയാളെ ഏററവും പ്രസന്നവദനനായി കാണുന്ന സമയം അതാണ്.

പാൽക്കാരിക്കു തൻെറ ഭാര്യയുടെ തികഞ്ഞ ഛായയുണ്ടെന്നു അയാൾ പലരോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പകൽ ചില മരുന്നുകളും കല്ലുകളുംമററും വിററുനടക്കും. രാത്രിയായാൽ മമ്മൂട്ടിയുടെ പീടികക്കോലായിയാണ് മൂപ്പക്കശരണം. തൻെറ കരിമ്പടവും ഭാണ്ഡവുമെല്ലാം അവിടെ വിരിച്ച് ഒരു ചെറിയ ഹുക്കയും പുകച്ച് മുട്ടുംകൈ ഭാണ്ഡത്തിന്മേലൂന്നി മറെറ കൈകൊണ്ട് താടിയും തടവിക്കൊണ്ട് ചിന്തയിലാണ്ടപോലെ കുറേനേരം ഇരിക്കും. ദിനചര്യയിലെ അവസാനത്തെ ഇനമാണു ആ ഗാനാലാപനം.

"ഗുസർഗയാ ഒസമാനാ കൈസാ"

കാശ്മീരിലെ പർവ്വതനിരകളിലും ഡാൽതടാകത്തിൻെറ തീരത്തിലും ആ ഗാനം മാറെറാലിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ശോകാത്മകമായ ആ ഗാനം ആലപിക്കുന്ന ഗായകൻെറ ചിന്തകൾ ചിറകണിഞ്ഞു അവിടങ്ങളിൽ പറന്നുകളിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

FOR SALE.

Timber–In logs & Scantilings
Furniture–Durable & Up-to-date fashion
Sanittary–All kinds of Sanittary materials

THE KOTTAYAM TIMBER WORKS
M. L. Road, Kottayam.

ഡീലേഴ്സ് ബാങ്ക്

കോട്ടയം

.... സ്വർണ്ണം അംഗീകൃതങ്ങളായ കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ മുതലായവയുടെഈടിന്മേൽ പണംകടംകൊടുക്കുക, ഫിക്സഡ് കറൻറ്, സേവിങ്ങ്സ് ഡിപ്പോസിററുകൾ സ്വീകരിക്കുക, മുതലായ എല്ലാവിധ ബാങ്കിംഗ് ഇടപാടുകളും മിതമായ നിരക്കിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

V. C. Lukose
Vetteel
Sole Proprietor

കൊല്ലത്ത്

പ്രസന്നകേരളത്തിന്ന സമർത്ഥനായ ഒരു ഏജൻറിനെ ആവശ്യമുണ്ട്. വ്യവസ്ഥകൾക്ക് എഴുതുക.

മാനേജർ

Printed at the Powra Dhwany Press, Published by Anjiliparampil Kumaran at Kottayam.